

Časopis České obce sokolské

SOKOL

2017

srpen/září

Světové zlato pro Barboru Malíkovou

Rozhovor s patnáctiletou
atletkou ze Sokola Opava

**Sokol
spolu
v pohybu
2017**

Největší
letošní projekt
České obce sokolské

Se Sletovou štafetou napříč republikou

Tradiční akce zahájila sletový rok
a odstartovala nácvičky
na XVI. všesokolský slet 2018

Ahoj,
máme se slávit,
počasí
Solol Pro

Zdravíme z tréninku!

Pošlete vlastní fotku jako
pohlednici do schránky

ODEŠLETE PŘÍMO Z POČÍTAČE I MOBILU

www.pohledniceonline.cz

Z ČR
i ciziny od
23 Kč

Z obsahu

Zpravodajství

- 4 Starostka ČOS o branných spolcích
- 4 ČOS na Turnfest Berlín
- 5 Po 100 letech u Zborova
- 6 Sokol na Prague Harley Days
- 6 Se Sokolem slavilo Olympijský den přes tisíc běžců
- 7 Tyršovým Děčínem žilo celé město
- 8 80. výročí úmrtí prezidenta T. G. Masaryka
- 8 Říčanský „sokolák“ po modernizaci
- 9 Slet Americké obce sokolské
- 10-11 Silné zážitky na sletu v Gajarech

Sokolská všestrannost, sport pro všechny

- 12-13 Se Sletovou štafetou napříč republikou
- 14-15 Sokol spolu v pohybu největším letošním projektem ČOS
- 16-17 Sokolci na letních táborech
- 18 Sokolská plavba po Vltavě 2017
- 19 Župní výlet Sokolské župy Jungmannovy
- 20 Celostátní sokolský turistický sraz

Výkonnostní a vrcholový sport

- 21 Světové zlato pro Barboru Malíkovou
- 22 Velká cena Sokola Opava a Atletický cirkus v Opavě
- 23 Badmintonový turnaj Czech Sokol Cup
- 23 Národní házenkáři v republikových soutěžích
- 24 V Bučovicích předával pohár premiér
- 24 Memoriál M. Čípy
- 25 Mezinárodní šachový festival mládeže v Bezměrově
- 26 Zlato a stříbro pro bikerky z Veltěže
- 26 Letní seminář karate

Vzdělávání, kultura, společnost

- 27 Noc sokoloven
- 28 Prázdninová škola mladých pomahatelů
- 29 Ohlédnutí za loutkářskou přehlídkou
- 30 Sokolská hudební premiéra na Žofíně
- 31 Jak můžeme zlepšit oživování?
- 32 Přetěžký rok 1942
- 32 Sokolská kapka krve v prvním pololetí
- 33 Rozloučení
- 34 Blahopřání

Asi ten pocit i přijímaná předsevzetí také znáte a tak jako já nyní, si říkáte: na tohle místo se musím podívat, toto město, tuto památku musím navštívit a prohlédnout si je... Vždyť v naší zemi je toho tolik krásného a zajímavého, naše země je tak rozmanitá... Chtěl bych říct, že se mi to podařilo částečně splnit, ale zároveň ve mně tyto pocity či předsevzetí

ještě posílily: když totiž během tří dnů člověk projede autem 800 kilometrů, tedy část naší republiky, mnohé toho vidí a zároveň vlastně nevidí skoro nic. Je to takové světem-letem. Ale i přesto si na zážitky a mnohá příjemná setkání nemohu stěžovat: Za redakci časopisu jsem s garantem Sletové štafety 2017 projížděl její páteční trasu od česko-slovenských hranic u Hodonína přes jižní Moravu, Hanou, Českomoravskou vrchovinu, východní a střední Čechy do Prahy. A i když počasí příliš neprálo (celá sobota i část neděle byla deštivá), na každé zastávce jsme se setkávali se slavnostní a přátelskou atmosférou, s lidmi, které poji příslušnost k velké sokolské rodině, se zástupci žup a jednot, kteří zahajují v místě svého působení sletový rok, který pro mnohé z nich vyvrcholí příští rok v prvním červencovém týdnu při XVI. všesokolském sletu v Praze.

Zpravodajství ze Sletové štafety 2017 patří k hlavním tématům tohoto vydání časopisu Sokol. Ale není jedinou významnou sokolskou událostí zářijových dní. Proběhl týden akcí projektu Sokol spolu v pohybu, jehož součástí byla jak Sletová štafeta, tak i Noc sokoloven. V Děčíně se konala velice úspěšná akce Tyršův Děčín, která výrazně oslovila i nesokolskou veřejnost. V září se také konala tradiční Sokolská plavba po Vltavě... O všech těchto akcích, i dalším dění v Sokole si můžete přečíst v tomto vydání. V rozhovoru představujeme mladou úspěšnou atletku ze Sokola Opava Barboru Malíkovou, přinášíme rovněž informace z významných sportovních soutěží. Od září má časopis Sokol rovněž „přírůstek do rodiny“ – začíná vycházet Sletový magazín. V letošním roce vyjde dvakrát v tištěné podobě, v příštím roce pak plánujeme jeho vydání šestkrát, z toho dvě budou tištěná. Doufáme, že se vám bude líbit, přinese vám zajímavé informace ke sletu a zároveň vám třeba i pomůže představit a propagovat XVI. všesokolský slet v nesokolské veřejnosti.

Hezké čtení vám přeje

Zdeněk Kubín

● **Časopis SOKOL**, 74. ročník, vydává Česká obec sokolská – IČO 00409537. Navazuje na časopis Sokol vydávaný v Praze od roku 1871 a Sokolský věstník vydávaný od roku 1897 ● **Adresa redakce:** Česká obec sokolská, Újezd 450, 118 01 Praha 1, tel. 257 007 332 ● **E-mail:** zkubin@sokol.eu; redakce.sokol@seznam.cz. ● **Redakce:** Zdeněk Kubín ● **Grafické zpracování:** Linda Hušková ● **Redakční rada:** Jakub Otáhal, Zdeněk Kubín, Jaromír Kučera, Zdeněk Bartůněk, Martin Chlumský, Vanda Marušová, Vítězslav Perun, Anna Jurčíčková, Dominika Dušková ● **Obálka:** Zlatá atletka Barbora Malíková ze Sokola Opava ● **Tisk:** Tiskárna Macík Sedlčany ● **Registrace:** MK ČR E 17339. ISSN 0489-6718. ● **Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.** Za věcný obsah článků odpovídají autoři a jejich obsah nemusí vždy korespondovat s názorem redakce. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky přiměřeně upravovat, krátit nebo komentovat.

Starostka ČOS o branných spolcích

■ Soustavné posilování vlastenectví, výchova k lásce a hrdosti k vlasti nebo vštěpování morálních hodnot nastupující generaci. To jsou podle starostky České obce sokolské Hany Moučkové klíčové úlohy, které by měly mít budoucí branné spolky. Jejich vznik má umožnit nový zákon, nad jehož záměrem v rámci kulatého stolu v budově Ministerstva obrany ČR v úterý 27. června debatovali zástupci 23 spolků a ministerstev vnitra, školství, mládeže a tělovýchovy a zahraničních věcí. Za Českou obec sokolskou se kulatého stolu zúčastnili starostka ČOS Hana Moučková a náčelník ČOS Petr Svoboda.

„Jen ten, kdo zmíněné hodnoty vyznává, je ochoten aktivně pro svoji zemi něco udělat a nevyčkávat, jak se situace vyvine,“ uvedla ve svém příspěvku Hana Moučková.

„Chceme podporovat zájmy a aktivity obyvatel a současně tím zvýšit naši obranyschopnost. Neradi bychom zákon připravovali za zavřenými dveřmi, zajímají nás názory veřejnosti. Proto dneš-

ní kulatý stůl, proto diskusní skupina na našem Facebooku, která má za dva týdny existence už více než 500 členů,“ vzkázal zástupcům spolků ministr obrany Martin Stropnický, který se kulatého stolu nemohl zúčastnit kvůli jednání Poslanecké sněmovny. Na jednání jej tak zastupovala náměstkyně pro řízení sekce právní Alena Netolická.

Zástupci spolků, kteří přijali pozvání ke kulatému stolu, iniciativu ministerstva obrany vítají.

„Vnímám celou problematiku, o níž se dnes hovořilo, v širších souvislostech. Žijeme ve složité době, kdy na jedné straně se mění klimatické podmínky doprovázené četnějšími živelnými událostmi, na straně druhé výbušná mezinárodní situace s válečnými konflikty a terorismem. Musíme tedy být připraveni čelit situacím, které tyto dva zmíněné jevy přinášejí. Základem musí být osvojení si tzv. „pohybové gramotnosti“ již u nejmladších generací,“ říká mimo jiné starostka ČOS Hana Moučková.

„Návrh věcného návrhu zákona je podřízen primárně principu dobrovolnosti. Návrhem koncipovaná nabídka podpory činnosti obcím, krajům, spolkům, církvím nebo náboženským společnostem, popřípadě dalším právnickými osobami je využitelná na základě rozhodnutí těchto subjektů. Veškeré aktivity pak budou realizovány mimo výkon branné povinnosti, i když připravenost občanů k obraně republiky má být cíleně využívána především v období vyhlášení ohrožení státu nebo válečného stavu. Nabyté dovednosti jsou však využitelné i v běžném civilním životě,“ nastínila smysl připravované legislativy náměstkyně Netolická.

Vedle zapojování branných aktivit, dovedností při zvládání krizových situací či poskytování první pomoci do činnosti spolků se na kulatém stolu diskutovalo také o otázce držení zbraní či pořádání střeleckých soutěží ve vztahu k zajišťování obrany státu.

ČOS na Turnfest Berlín

■ V německém hlavním městě se 3.–7. června konal Internationales Deutsches Turnfest Berlin. Do Berlína přijeli na tuto rozsáhlou a významnou akci i zástupci z třinácti zemí; Českou obec sokolskou na festivalu reprezentovala Barbora Vilímovská, jejíž hlavním úkolem bylo prezentovat pozvání na XVI. všesokolský slet 2018 zástupcům zahraničních gymnastických federací. Prezentace se setkala s velmi pozitivními ohlasy. Předběžný zájem o bližší informace projevíli zástupci delegací z Německa, Dánska, Brazílie, Nepálu, Španělska či Portugalska. Festival navštívilo 100 000 návštěvníků z 15 zemí svě-

ta, kteří měli příležitost zhlédnout festivalový průvod, zahajovací ceremoniál, hlavní a vedlejší festivalovou gala, finále národní gymnastické soutěže, zastavit se u několika venkovních pódíí rozmístěných po městě, zkusit si nové sporty nabízené v berlínských parcích nebo navštívit veletrh sportovních aktivit, vybavení, nářadí a náčiní.

Dalším cílem účasti ČOS byla inspirace celkovým systémem organizace této rozsáhlé akce. Získané poznatky nadále využijeme například při organizaci XVI. všesokolského sletu v roce 2018.

-bv-

Po 100 letech u Zborova

■ Před sto lety, 2. července 1917, se na dnešní Ukrajině, v místech mezi několika vesnicemi, odehrála bitva, která se zapsala do československých dějin jako bitva u Zborova. Tenkrát, v době první světové války, proti sobě válčili na jedné straně vojáci rakousko-uherské armády a na straně druhé ruští vojáci spolu s československými legionáři – vojáky, kteří se dobrovolně přidali k armádě původního nepřítele a bojovali za v té době neexistující stát. Svým nasazením, hrdostí a odvahou si vybudovali respekt. Díky tomu, že se jim podařilo prolomit rakouské zákopy a obsadit území nepřítelů, se jejich zásluhy dostaly do celého světa a tato armáda neexistujícího státu velmi pomohla Tomáši Garrigue Masarykovi v diplomatických jednáních o vzniku Československa. Podrobnější informace ke zborovské bitvě jsme přinesli v červnových Vzdělávacích listech. Podíváte-li se na staré záznamy z oslav k výročí této bitvy v roce 1947, uvidíte Václavské náměstí v Praze plné lidí mávajících a holdujících průvodu válečných veteránů a tehdejší armádě. Ačkoli je dnes situace již jiná a tato bitva nepoutá tolik pozornosti, přesto se 2. července 2017 sešlo kolem 600 poutníků. Záštitu nad touto národní poutí, kterou

organizovala Československá obec legionářská, převzal předseda Poslanecké sněmovny PČR Jan Hamáček. Společně s ním odjeli ke Zborovu i zástupci České obce sokolské vzdělavatel br. Zdeněk Mička a jednatelka VO ČOS ses. Kateřina Wágnerová. Mezi dalšími poutníky byla početně zastoupená Církev československá husitská.

V předvečer slavné bitvy se delegace sešla u mohyly s padlými vojáky, do jejíž niky byla slavnostně uložena schránka s pamětními dokumenty. Následoval pietní akt v nedalekém městečku Ozerná, kde jsou také válečné hroby padlých bratrů. V pozdních odpolední hodinách se uskutečnila v Českém domě v Ternopilu vernisáž výstavy o podrobnostech kolem bitvy. V místním městském divadle se konalo tematické představení Divadélka na dlani z Mladé Boleslavi.

V neděli 2. července vyvrcholily oslavy opět u mohyly s padlými vojáky, která se nachází na okraji bojiště. Po mši následovaly proslovy významných hostů a potomků padlých vojáků. Na závěr se uskutečnil samotný pietní akt, po kterém se přítomní poutníci mohli projít po bojišti. Na významných místech byly umístěny stanoviště, na kterých bratři z ČsOL ochotně vyprávěli detaily z bitvy. Byl teplý polojasný den se silným větrem a člověk se pro-

cházel mezi poli, kde právě dozrával zasetý hrách. Obzor byl modrotmavý. Občas bylo možné potkat odpočívající Ukrajince, kteří pásli několik koz a ovcí. Na horizontech dominovaly věžičky kostelů z okolních vesnic. Nikdo by nehádal, že na této ploše se nacházela síť hlubokých několikakilometrových zákopů, spojovacích chodeb, krytů a palebních postavení. Asi nejzajímavějším místem byla kóta 394 Mogila. Nenápadný pahorek, kde sídlilo rakousko-uherské dělostřelectvo a znepříjemňovalo legionářské výpady vpřed. Nakonec ale bylo nepřátelské místo obklíčeno a kóta padla. Čechoslováci se zmocnili nepřátelských děl a kulometů, které okamžitě otočili a použili proti nepříteli.

Pohřeb padlých se konal hned 5. 7. 1917. Legionáři byli pohřbíváni do jednotlivých i hromadných hrobů. V roce 1922 československý konzulát ve Lvově zjistil špatný stav hrobů, některé dokonce zanikly vlivem místních rolníků. Byl vypsan konkurz na architektonický návrh hromadného hrobu, který vyhrál Jaroslav Rössler. Mohyla měla připomínat zemljanku. Slavnostně byla odhalena při slavnostní pouti k výročí bitvy v roce 1927. V posledních letech byla opět rekonstruována.

Kateřina Pohlová

Sokol na Prague Harley Days

■ V první zářijové dny se příznivci (a nejen oni) legendárních motorek Harley-Davidson sjeli na pražském Výstavišti v Holešovicích na Prague Harley Days 2017. V pátek a v sobotu se tak na Výstavišti konala řada akcí spojená s tímto srazem, v sobotu „harleyáři“ také vyrazili na spanilou jízdu Prahou, při níž konvoj strojů Harley-Davidson vyjel z Holešovic směrem na Václavské a Staroměstské náměstí a odtud Pařížskou ulicí zpět do Holešovic. „Akci jsme pojali jako událost nejen pro motorkáře, ale i pro rodiny s dětmi,“ uvedl regionální ředitel značky a spoluorganizátor Harley Days Martin Heřmanský. Tomu i od-

povídal doprovodný program, na němž se také podílela ČOS. Česká obec sokolská byla partnerem letošních Prague Harley Days. Sokolská gymnázna na Výstavišti nesporně patřila k největším atrakcím pro dětské návštěvníky, pro něž mj. byly připraveny trampolíny, airtrack, ukázky parkouru, Pražské mažoretky ze Sokola Praha Vysočany vystoupily při spanilé jízdě motorkářů na Václavském náměstí. Sokolskou účast zajišťoval Odbor všestrannosti ČOS za vydatné pomoci sokolů ze Sokola Pražského, Sokola Hanspaulka, Sokola Kampa, Sokola Hřivice, Sokola Lhotka a dalších.

-Zr-

FOTO M. BRUNEROVÁ

Se Sokolem slavilo Olympijský den přes tisíc běžců

■ Celkem 1095 běžců a běžkyň všech věkových kategorií oblékl Sokol do dresů a tenisek a postavil na startovní čáru T-Mobile Olympijského běhu, který se konal 21. června. Sokolské jednoty zorganizovaly běhy oslavující Olympijský den, tedy výročí založení Mezinárodního olympijského výboru, na 16 místech v republice. To bylo zhruba 20 procent všech závodů. Účast ČOS ocenili předseda ČOV Jiří Kejval a generální sekretář ČOV Petr Graclík v dopise, který koncem července zaslali starostce ČOS Haně Moučkové. Nejvíce běžců přivítali sokolští organizátoři v Lelekovicích v Jihomoravském kraji – přišlo jich 124. Jiný rekord zaznamenaly Hluboké Mašůvky ve stejném kraji. Tam se na start postavilo 116 běžců a běžkyň, což vzhledem k tomu, že obec má 814 stálých obyvatel, znamenalo účast každého sedmého z nich. Dalšími místy, kde Olympijský běh organizovali sokolové, byly Praha

Královka a Šestajovice, Budyně nad Ohří, Mšené Lázne, Kláštec nad Orlicí, Roudnice nad Labem, Horní Jelení, Kunvald, Ústí nad Orlicí, Osík, Kamenice u Jihlavy, Moravské Budějovice, Velké Bílovice a Velká Bystřice. „Opět se ukázalo, že Sokol je schopný se sportovní nabídkou oslovit nejširší veřejnost, všechny věkové kategorie, od Prahy po nejmenší obce. Mám radost, že zapojení sokolů do tak sympatické akce jako Olympijský běh bylo letos mnohem intenzivnější. Doufám, že příští rok,

kdy bude tento běh těsně předcházet hlavnímu sletovému týdnu v Praze, přitáhneme ještě více běžců,“ uvedla starostka České obce sokolské sestra Hana Moučková.

-Zr-

Tyršovým Děčínem žilo celé město

■ Letošní, v pořadí již třetí ročník Tyršova Děčína, který pořádá župa Severočeská-Novákova, nejenže potvrdil novou tradici setkávání se v rodišti Miroslava Tyrše při výročí jeho narození, ale především přerostl v událost, již žilo celé město – podpořil ji magistrát města a byla pojata jako významná kulturní akce, do organizace se vedle Sokola zapojily i další organizace. Program letošního Tyršova Děčína oslovil širokou veřejnost a na účasti to bylo výrazně znát. Letos poprvé tak žilo sportem a kulturou celé město.

Program víkendového setkání 16.–17. září zahájil v sobotu dopoledne 15kilometrový Tyršův pochod ze Sněžníku do Děčína, který absolvovalo 72 účastníků. Akci připravil bratr Hrbáček s dalšími sokolskými pomocníky z župy.

Od 14 hodin začal další program ve městě. Všechny místa akce byla propojena Tyršovou stezkou pořádanou Základní školou Miroslava Tyrše. Děti podle plánu absolvovaly 8 zastavení, na nichž plnily úkoly sportovní i vědomostní (z historie, přírodopisu i matematiky). Stezku absolvovalo téměř 300 dětí. Ve stejnou dobu začaly i další sportovní aktivity, které si mohly děti vyzkoušet. Na nábřeží se veslovalo s účastí zlatých medailistek z letošního ME v Račicích. Na Mariánské louce sportovce pozdravila primátorka města Děčín Marie Blažková spolu s náčelníci župy a radní města Dagmar Toncarovou. Zde jsme též přivítali k autogramiádě děčínskou boxerku, mistryni světa Lucii Sedláčkovou. Zde s organizací výrazně pomáhal DDM Děčín. Představily se zde různé sporty – florbal, korfbal, házená, fotbal, atletika, taneční skupiny, hokej, atletika, karate, dobrovolní hasiči, biatlon, orientační běh, basketbal a samozřejmě Sokol s všestranností a oddílem Fenix. Za celé odpoledne se zde pohybovalo až 500 dětí. V zámeckých zahradách si nejmenší mohli zadovážet s MC Rákosníček. I zoologická zahrada přinesla kontaktní zvířátka a hry s tématem zvířátek. Sportovním zakončením byl strečball s účastí děčínských basketbalistů.

Na dalších místech ve městě byly na programu kulturní akce. Tancovala se salsa, poslouchala hudba Impira a pro nejmenší hrálo loutkové divadlo. Kulturní program u rogala byl zahájen v 15 hod. Přivítali jsme delegaci z Budyšína – Lužičtí Srbové, sokolové, přišli pozdravit naše město jako rodiště Tyrše. Po vystoupení skupiny U style přišlo slibované překvapení: Tomáš Kerner měl premiéru své písně Tyršův song. Tato píseň se stala velmi oblíbenou. Po té program pokračoval, i s Ondřejem Rumlem, do 19 hod.

Dá se říci, že město opravdu žilo. Ve tvářích byla vidět spokojenost. Lidé postupně obcházeli všechny prostory, někde se zastavili déle.

V 17 hodin bylo v kempu zahájeno setkání sokolů. Sešlo se zde asi 250 lidí z celé republiky i zahraničí (z Budyšína a ze Slovenska). Převzali jsme sletové poselství Lužických Srbů, které společně s poselstvím naší župy putovalo o dalším víkendu do Ústí a pak župě Podřipské. I zde zazněl Tyršův song.

Setkání večer zakončilo vystoupení Sokola Maxičky „Fénix ohnivá show“. Nedělní program byl slavnostní. Zahájil ho pietní akt a položení věnců a kytic u sochy M. Tyrše. Projevem přivítala všechny primátorka města Marie Blažková a starostka ČOS Hana Moučková. Čestnou stráž u pomníku zajistili nejen sokolští praporečníci, ale i žáci ZŠ M. Tyrše v Děčíně.

Po té následovalo velmi příjemné vystoupení pěveckého sboru Píseň ze Sokola Jedovnice. Sokolským pochodem se vystupující vyměnili, nastoupili Mažoretky z Rakovníka. Zakončili jsme tancem při zpěvu Tyršova songu.

O slavnostní zakončení letošního Tyršova Děčína se postaral průvod, který od sochy M. Tyrše prošel městem a Dlouhou jízdou na zámek Děčín. V čele průvodu jeli dva jezdci v sokolských krojích, následovali praporečníci se sokolskými prapory, starostka ČOS a místonáčelnice ČOS a další početní účastníci setkání. Na zámku účastníci zakončili setkání sokolským zpěvem. Celé nedělní akce se zúčastnilo na 400 lidí.

Dagmar Toncarová

80. výročí úmrtí prezidenta T. G. Masaryka

■ Ve čtvrtek 14. září 2017 uplynulo osmdesát let od úmrtí prvního československého prezidenta T. G. Masaryka. Po celé republice se při této příležitosti konaly pietní akty, besedy, výstavy a další vzpomínkové akce.

Jako každý rok i letos se konal vzpomínkový pietní akt také v Lánech u Masarykova hrobu. Během deštivého dopoledne, za doprovodu Hudby Hradní stráže, která zahrála i Masarykovu oblíbenou píseň „Ach synku, synku“, uctili památku prezidenta Osvoboditele zástupci vlády, zástupci spolků a organizací, například Československé obce legionářské či Českého svazu bojovníků za svobodu, nechyběli samozřejmě ani zástupci sokolských žup a jednot. Pietnímu aktu přihlíželi také žáci základních škol a široká veřejnost, někteří z nich rovněž položením květin vzpomněli na přední osobnost našich dějin.

Za Českou obec sokolskou položila věnec sestra Dagmar Evaldová, a to v doprovodu členů společenské komise Vzdělavatelského odboru ČOS a členů Sokolské stráže, bratrů Marka Mandy a Jana Firbase.

Po skončení aktu se účastníci přesunuli do Muzea T. G. Masaryka, kde se odehrálo spontánní setkání sokolů a žáků ze základních škol v Berouně a Ďáblicích. Z úst bratra Mandy se dozvěděli o vzniku a významu Sokola, sestra Evaldová se podělila o své vzpomínky a poskytla mladým redaktorkám krátký rozhovor do školních novin.

Muzeum T. G. M. Rakovník, p. o. ve spolupráci s Ústavem pro studium

totalitních režimů a za podpory Středočeského kraje připravilo v prostorách lánského muzea výstavu s názvem „T. G. M. Mýty a skutečnost“. Výstava na základě dobového tisku, rozhlasu a filmových záběrů představuje, jak byla osobnost prezidenta Masaryka vnímána v různých etapách nových dějin. Otevřena byla právě při příležitosti 80. výročí úmrtí T. G. Masaryka a zájemci ji mohou navštívit až do 31. ledna 2018.

Marcela Janouchová

Říčanský „sokolák“ po modernizaci

■ Po modernizaci, jejímž nejviditelnějším prvkem je sytě oranžová polyuretanová atletická dráha, členové Sokola Říčany a Radošovice 10. června slavnostně otevřeli sokolské sportoviště.

Po letech strávených na prašném atletickém oválu při trénincích a závodech pořádaných atletickým oddílem Sokola

Říčany a Radošovice, přišlo jaro 2016 a s ním i příslib dotace MŠMT na modernizaci „sokoláku“ ve výši 3,96 mil. Kč. Spolufinancovaly ji Sokol Říčany a Radošovice a město Říčany. Stavební práce probíhaly do jara 2017 a od května jsme trénovali ve zkušebním provozu s tím, že běžný provoz zahájíme právě po slavnostním otevření.

V sobotu 10. června otestovali naši novou „oranžádu“ atleti během štafet 4x 60 m napříč generacemi (děti, dospělí, rodiny). V přestávkách mezi jednotlivými rozběhy jsme obdivně zatleskali mladému gymnastovi Viktoru Fraňkovi. Viktor zacvičil krátkou sestavu na gymnastické hrazdě, která je součástí nového workoutového hřiště. Při další přestávce se nám představili koloběžkoví mistři světa Michal Kulka a Tomáš Pelc. V druhé části odpoledne zacvičily děti z oddílů všestrannosti, z oddílu cvičení rodičů s dětmi a z atletického

oddílu krátké sestavy na téma 90 let atletiky v Říčanech.

Potom došlo na přestřihávání pásky a ... „sokolák“ byl otevřen.

Velké díky patří Viktoru Drobnému, trenérovi a architektovi sportovních staveb, Marku Holinkovi a starostovi říčanského Sokola Robertu Bělohávkovi, kteří se zasloužili o zahájení, průběh a zdárné dokončení modernizace „sokoláku“. Děkujeme MŠMT a městu Říčany za financování akce. Dále děkujeme hostům slavnostního otevření – starostovi Řičan Vladimíru Kořenovi, 1. místostarostovi Zdeňku Hrabovi, bývalému krajskému zastupiteli Miloslavu Šmolíkovi a starostovi župy Barákovy Janu Firbasovi, kteří nás během modernizace z pozice svých funkcí podpořovali. Speciální dík patří všem dárcům, kteří přispěli do veřejné sbírky.

*Vendula Höfinghoff,
Sokol Říčany a Radošovice*

FOTO KATEŘINA LIZCOVÁ KULHÁNKOVÁ

Slet Americké obce sokolské

■ Na konci letošního června se konal slet Americké obce sokolské. Zúčastnil se ho také generální konzul České republiky v Chicagu Bořek Lizec, který nám do redakce zaslal zprávu a fotografie z této události:

Ve městě Cedar Rapids v Iowě se uskutečnil čtyřdenní 24. slet sokolů z celé Severní Ameriky. Součástí skvělého programu byl slavnostní večer, taneční party na počest vítězů, soutěže v gymnastice, volejbale, štafetovém běhu, tradiční přetahování lanem a především samozřejmě závěrečný program na stadionu s pořadovými cvičeními sokolů všech generací a také s folklórními tanci v krojích.

První sokolská buňka v USA ze St. Louis je jen o tři roky mladší než sokolská organizace, než první pražská jednota. Soko-

lovny jsou dodnes neoficiálními českými centry po celých Spojených státech. Konají se v nich české kulturní projekty a často také vyučuje čeština. I potomci našich krajanů, kteří do USA přišli v 19. století, jsou stále hrdými Čechy. Všem americkým sokolům máme být zač vděční. Mnozí bojovali za naši svobodu v první i druhé světové válce a po Sametové revoluci se v peticích přimlouvali u svých poslanců a senátorů, aby například souhlasili se zrušením víz pro naše cesty do USA. Město Cedar Rapids má bohatou českou historii. Účastníci sletu mohli navštívit mimo jiné „českou vesnici“, čtvrť New Bohemia a především úžasné České a Slovenské národní muzeum a knihovnu.

*Bořek Lizec,
generální konzul ČR v Chicagu*

Silné zážitky na sletu v Gajarech

■ Začátek letošního července se nesporně významně zapíše do historie slovenského sokolstva – 1. a 2. 7. se v Gajarech konal 1. sokolský slet Sokolské únie Slovenska. I když se vlastně jednalo o premiéru této slovenské sokolské organizace, jedna tradice byla zachována: tak jako slovenští sokolové přijíždějí na všesokolské slety v Praze se svými skladbami, tak také naopak sokolové z České republiky se svými skladbami účastnili v minulosti Sokolských sportovních slavností v Trenčíně a samozřejmě nechyběli ani na letošním sletu v Gajarech. Z Prahy na 1. slet SÚS do Gajarů jelo dvěma autobusy asi 100 cvičen-

ců. První autobus zastavil v Brně, kde ještě bylo secvičování skladby „Tři generace“ se cvičenci z Moravy. Když druhý autobus v sobotu odpoledne dorazil do Gajar, byla již v plném proudu sportovní část sletu. První sletový den byl věnován různým sportovním soutěžím, jako například ve volejbale, florbalu či petangu a večer ho zakončila diskotéka. V neděli dopoledne od 10 hodin byla generálka celého programu. Slet začal ve 14 hodin slavnostním průvodem od náměstí na stadion, kde byl nástup všech skladeb. První vystoupení na ploše bylo folklorní, místní tance zatančil

v krásných krojích soubor „Slnec-nica“ z Gajar.

Přesně v 15 hodin byl slet slavnostně zahájen příchodem vlajek a praporů. Nejprve vystoupila starostka Světového svazu sokolstva a ČOS sestra Hana Moučková, poté přítomné přivítal starosta Gajar a slavnostního otevření sletu se ujal starosta Sokolské únie Slovenska bratr Holčík. Sletu byl přítomen rovněž starosta Sokolské župy Rakouské bratr Thomas Frey-Materna.

Jako první vystoupili mažoretky „ELLA“ z Malacek se skladbou „Mnišky v akci“. Druhou skladbou byla pódiová skladba „Roztancované okamihy“, kterou jsme již viděli na Vinohradech v Praze při přehlídce pódiových skladeb. Po nich přiběhli na plochu předškoláci se svými učitelkami se skladbičkou na píseň „Jablčko“.

Další vystoupení bylo České obce sokolské, a to skladba „Koncert“ od Jariny Žitné, kterou velice krásně zacvičilo 144 žen.

Své umění předvedli na ploše stadionu judisté ze Sokola Vinohrady Bratislava. Šestá číslo byla též pódiovka – „Fantazia na červeno“, kterou zacvičily ženy ze Sokola Prievidza a Sokola Trenčín.

Poté opět vystoupili Češi se skladbou Anny Jurčíčkové a Heleny Peerové „Tři generace“, se kterou naši cvičenci byli na gymnestrádě v Helsinkách. Na tomto sletu ji naposledy zacvičilo 156 žen a mužů z 32 českých žup.

Na slet do Gajar přijelo rovněž 18 Moravanů ze Sokola Veselí nad Moravou, kteří vystoupili se starší sletovou skladbou věrné gardy „Ta naše písnička česká“ Lenky a Blanky Kocmichových.

Poslední, a to závěrečné vystoupení zacvičilo 240 slovenských žen. Tato skladba, nazvaná Spolu, je připravována pro XVI. všesokolský slet v roce 2018 v Praze, kterou zacvičí muži i ženy z obou států.

Odměnou všem cvičencům byl neutuchající potlesk zaplněného hlediště. Závěrečné slovo pronesl starosta Gajar, který všem poděkoval za krásná vystoupení.

Své zážitky ze sletu Sokolské únie Slovenska nám zaslaly i jeho účastnice – cvičenky ve skladbě „Tři generace“ (Generation together). „Slet v Gajarech byl silným zážitkem, který předčil všechna očekávání. Jsme rádi, že jsme se zúčastnili“, napsala mj. sestra Božena Jiříčková ze Sokol I Prostějov. Tyto příspěvky přineseme v příštím, elektronickém vydání časopisu Sokol.

Text a foto Marie Brunerová

Se Sletovou štafetou napříč republikou

„Všem sokolům a sokolkám, všem lidem dobré vůle neseme poselství XVI. všesokolského sletu – poselství pohybu, radosti a přátelství. Radujme se z toho, že je nám dopřáno se hýbat. Budme vděční za to, co máme a snažme se pomáhat těm, kteří to potřebují. Nebudme nenávistní, nemějme strach z neznámého a nepoznaného. Budme ohleduplní vůči ostatním i vůči životnímu prostředí. Říkejme své názory nahlas a stůjme si za svým přesvědčením, ale respektujme názory ostatních. Dohlídněme na to, aby se demokracie nezvrhla v anarchii. Pomozme našemu státu a zapojme se do veřejného dění. Užijme života se vším, co nám přináší, a poučme se z vlastních chyb...“

■ To jsou slova jednoho ze sletových poselství, která od pátku 22. do neděle 24. září putovala ze žup společně se Sletovou štafetou do Prahy, do Tyršova domu, kde byl doběh Sletové štafety 2017.

Sletová štafeta, která proběhla celou republikou, oficiálně zahájila sletový rok a zároveň byla pozvánkou na XVI. všesokolský slet 2018. Jde o již tradiční předsletovou akci, která se konala poprvé v roce 1919. I v obnoveném Sokole proběhly republikou dvě podobné štafety.

Letos byla dostředivá - vedla po čtyřech hlavních trasách, z nichž jedna byla páteřní, do Prahy. Takzvaná páteřní trasa začala v Bratislavě už ve čtvrtek 21. září a na naše území

se dostala o den později v Hodoníně. Postupně se napojily přípojky ze severní a jižní Moravy, trasa pak přes Vysočinu a východní Čechy postupovala do Prahy. Další trasy vedly ze severu, západu a jihu Čech. Na řadě míst, jimiž štafeta probíhala, se rovněž konaly různé doprovodné akce. Štafeta putovala pěšky (během), na koni, po vodě, na kolech, ale také na motorce a historickou tramvají.

Sletová štafeta byla součástí projektu Sokol spolu v pohybu, jehož jednotlivé akce se konaly v týdnu od 18. do 24. září. A tak v některých jednotách či sídlech žup některé akce (především konané v rámci páteřní Noci sokoloven či sobotního

programu tohoto projektu) se podařilo se štafetou úspěšně propojit.

Do štafety se zapojily všechny župy a více než 400 tělocvičných jednot z celé ČR a také Bratislavské sokolské župy T. G. Masaryka a Povážské sokolské župy M. R. Štefánika ze Sokolské únie Slovenska.

Letos poprvé startovaly některé trasy i ze zahraničí – vedle slovenských žup to byli lužickosrbští sokolové (kteří svůj štafetový kolík předali již o týden dříve při akci Tyršův Děčín), případně zahraniční sokolské organizace své stuhy či štafetové kolíky zaslaly (například z USA a Kanady) či s nimi jejich zástupci dorazili do Tyršova domu (ze župy Švýcarské, ze Sokola Mnichov, Sokola Paříž).

Sletová štafeta vyvrcholila v podvečer 24. září, kdy kurýři závěrečných úseků hlavních tras doběhly do Tyršova domu, aby své župní štafetové kolíky připojili k centrálnímu štafetovému kolíku. V Tyršově domě byl rovněž připraven doprovodný program, v němž mj. vystoupily sportovní gymnastky ze Sokola Královské Vinohrady, o kulturní zážitek se postaral soubor Dykyta z Přerova nad Labem. V závěru slavnostního dne vystoupila starostka ČOS sestra Hana Moučková, která mimo jiné poděkovala všem kurýřům i všem, kteří se na organizaci a průběhu štafety podíleli, jmenovitě pak garantovi akce bratru Zdeňku Lauschmannovi. „Tímto doběhem štafety jsme zahájili sletový rok.

At žije XVI. všesokolský slet 2018 a všechny akce s ním spojené,” řekla sestra Moučková na závěr.

Poté senioři z Věrné gardy předvedli ukázkou ze skladby pro všesokolský slet Princezna republika. O závěrečnou tečku se postaralo vypuštění „balónku štěstí“ se sletovým poselstvím, doprovázené „miniohňostrojem“. Redakce časopisu Sokol projela hlavní páteční trasu od česko-slovenských hranic u Hodonína a byla u všech předávek župních štafetových kolíků. Štafetu již od pátečního podvečera po celý sobotní den a část neděle provázel vytrvalý déšť, ale to nijak neubralo na slavnostní atmosféře i náladě při předávání. O tom ale již v příštím vydání časopisu Sokol. ☺

Tyršův dům

Sokol spolu v pohybu největším letošním projektem ČOS

■ Cvičení pro všechny věkové kategorie, výkonnostní sport i divadelní představení a výlety za slavnou historií, to vše představila veřejnosti během své největší letošní akce Česká obec sokolské. Celkově se letos v týdnu od 18. do 24. září na různých místech po celé republice uskutečnilo na 200 akcí pro veřejnost. Součástí projektu Sokol spolu v pohybu byla rovněž již tradiční Noc sokoloven a také Sletová štafeta. Sokol v po-

hybu se tak letos stal zároveň i pozvánku na XVI. všesokolský slet 2018. (O Noci sokoloven a Sletové štafety blíže informuje v samostatných článcích.) Každý den v týdnu byl věnován různým cvičebními a kulturním aktivitám. V pondělí to byly především aktivity pro seniory, úterý bylo dnem pro nejmenší děti a rodiče, středa byla ve znamení dne zdraví a spolupráce s handicapovanými, čtvrtek byl věnován výkon-

nostnímu sportu a pátek a víkend akcím pro celé rodiny.

V některých místech se konaly akce po celý týden, na jiných jen v některé dny. Celotýdenní program připravili například v Přerově, a to včetně Noci sokoloven, při níž si bylo možné prohlédnout jak sokolovnu, tak nahlédnout do zákulisí loutkového divadla i posedět s hudbou. V sobotu pak celotýdenní program v Přerově zakončil Zálesácký sprint, v tento den zde také došlo k předávání štafetového kolíku Sletové štafety. Bohatý program byl připraven v Tyršově domě v Praze – např. úterý byl ve znamení programu mateřské školy. V jiných jednotkách se konaly akce projektu Sokol spolu v pohybu jen v některé dny – například Sokol České Budějovice v pondělí představil činnost sportovní všestrannosti, přičemž hlavním motivem byl šplh. Děti i dospělí si mohli vyzkoušet šplh na tyči nebo na laně, dále měli možnost absolvovat lanové překážky a jednotlivá stanoviště složená z pohybových disciplín. V Jihočeském kraji byl do projektu zapojen i 4. ročník her senzačních seniorů Jihočeského kraje. Tyto Hry pořádaly v úterý 19. září Sokolská župa Jihočeská a spolek Klub Aktiv, z.s. pro všechny seniory věkové kategorie 60+. V soutěži nešlo primárně o sportovní výkony, ale o radost z pohybu, o navázání a prohloubení partnerství mezi účastníky i seniorskými organizacemi.

O jednotlivých akcích přicházejí či budou přicházet do redakce zprávy o jejich průběhu a účasti. Za všechny tentokrát uvádíme, co nám o své akci konané v úterý 19. září napsali sokolové z T. J. Sokol Pečky: „Základní a mateřská škola v Pečkách nám vyšly vstříc, a tak jsme během dopoledne mohli v sokolovně přivítat naše nejmenší. Postupně se zde vystřídalo pět tříd z mateřské školy a 10 tříd z prvního stupně základní školy – celkem 287 dětí.

Po krátkém představení činnosti Sokola a seznámení s oddíly, do kterých se děti mohou zapojit, zhlédly video s ukázkou sletových skladeb, které mohou s námi nacvičovat. Vždyť oblastní všesokolský slet se bude konat v červnu 2018 na pečeckém fotbalovém hřišti. Poté už na ně čekala dlouhá překážková dráha sestavená z cvičebního gymnastického náradí. Vyzkoušely si trampolíny, kruhy, kladinu, přeskok přes kozu, různé

molitanové překážky, bedny a lavičky... mohly si zahrát florbal. Bylo vidět, že děti cvičení baví, dráhu překonávaly stále dokola, dokud se zase nemusely vrátit do školních lavic a ke hračkám do školky.” Součástí letošního projektu Sokol spolu v pohybu bylo i 10. setkání sokolů z moravsko-slovenského pomezí na Velké Javořině, které se konalo již 16. září. Z informací Sokola Uherský Brod přinášíme zprávu z tohoto setkání, na němž již došlo k předávání Sletové štafety:

„Letošní již desáté jubilejní setkání sokolstva z moravsko-slovenského pomezí na Javořině mělo obzvláště důstojný průběh. Proběhlo zde předání Sletové štafety od sokolských sester a bratrů ze Sokolské župy Povážské M. R. Štefánika do rukou starostky T. J. Sokol Uherský Brod Sabiny Běhůnkové za přítomnosti hlavního koordinátora této štafety bratra Zdeňka Lauschmanna. Štafeta byla pak uložena v sokolovně v Uherském Brodě až do 22. 9., kdy se připojila k další větvi štafety, kterou v odpoledních hodinách k místní sokolovně přivezli zástupci župy Slovácké.

Tradiční setkání účastníků – sokolů z obou stran státní hranice na vrcholu Velké Javořiny se konal u Památníku československé vzájemnosti a Mohyly Josefa Vavrušky. Doprava z Uh. Brodu byla plánována a zajištěna autobusy od vlakového nádraží. V 7,30 hod. pro turisty a 9 hod. pro ostatní zájemce. Proti počasí jsme bezmocní. Hustý déšť odradil všechny turisty, a tak první autobus nevyjel. Spoj v 9 hodin dopravil ostatní účastníky horskou silnicí ze slovenské strany až k Holubyho chatě. Tato chata je výchozím místem k památníkům, od kterých je vzdálená asi 1 km.

I přes déšť se sjely autobusy z Trenčína, Uherského Brodu a Hodonína. Nechyběla ani sestra z župy Vaníčkovy a ozdobila zahajovací ceremoniál oblekem „Libuše”. Pro nepřízeň počasí se přistoupilo nejdříve k oficiálnímu předání Sletové štafety a k připravenému programu ve společenské místnosti chaty. O program se postarali sokolové z Uherského Brodu a Trenčína. Mezi tím se počasí aspoň trochu umoudřilo, a tak jsme mohli společně položit věnce k mohyle na vrcholu Velké Javořiny. Opět po roce se na nejvyšším vrcholu Bílých Karpat společně rozvlnily prapory, a to jak státní, tak taky sokolské, a zazněly naše hymny.”

Tyršův dům

Velká Javořina

Ostroměř

Kutná Hora

Kutná Hora

Tyršův dům

Sokolíci na letních táborech

Tábořiště na různých místech republiky letos v létě opět přivítala sokolíky na již tradičních letních sokolských táborech. Vedle sokolských jednot v ČR pořádala svůj letní mezinárodní sokolský tábor rovněž župa Švýcarská. O dění na některých táborech zaslali dopisovatelé redakci zprávy, z nichž některé zveřejňujeme.

Tábor mého srdce

Po roce nás opět přivítalo malebné městečko Bürserberg, kde každoročně pořádá župa Švýcarská letní sokolský tábor. Chata Alpila letos poskytla útočiště dvaceti pěti dětem ze čtyř zemí, aby prožily deset nezapomenutelných dní v rakouských Alpách. I tento rok se tohoto tábora zúčastnili sokolíci z České republiky, a to v zastoupení tři dospělých a třinácti dětí.

Po příjezdu se každý přivítal se svými přáteli, které spatří jen jednou za rok právě zde, a seznamoval se s novými tvářemi. Letos na tábor kromě dětí ze Švýcarska a Čech dorazily také děti z dalekého Švédska a dokonce jsme měli i táborníky, kteří za námi přiletěli přes oceán, a to přímo z Portorika.

Hned první večer jsme oficiálně zahájili tábor slavnostním nástupem a vztyčením sokolské vlajky. Druhý den jsme věnovali seznamovací

hrám, aby si každý procvičil a zapamatoval jména všech svých nových přátel. Odpoledne pak starší děti, pravidelní účastníci tábora, připravily stopovanou, aby seznámily ostatní táborníky s okolím. Večer nás čekalo rozdělení do družstev. Družstva si pro letošní tábor zvolila názvy Příšerky, Zmrzlinky, Krevety a Bublíny.

Jednou z novinek letošního tábora byla čtyři družstva, a to proto, že se nám letos sešli čtyři velcí táborníci. K již ostříleným vedoucím družstev Evičce, Nikovi a Marvinovi se letos přidal ještě Dan. Jeden den patřil celý jim. Pod jejich vedením si děti zaběhaly orientační běh, zahrály vtipnou hru s názvem Bakterie, naučily se dva netradiční tanečky a užily si legraci při mnoha dalších hrách. Tato fenomenální čtyřka odvedla spoustu práce a svým zodpovědným, milým a obětavým přístupem k dětem a tá-

borovým povinnostem dokázala, že má na táboře své místo.

Několik prvních dní nám přálo počasí, slunko hřálo a tak jsme využili i bazén, který máme jen pár kroků od chaty. Hezké počasí jsme také hned čtvrtý den využili k celodennímu výletu na jeden z místních vrcholů, na Loischkopf.

V dalších dnech už nám počasí tolik nepřálo, ale nás to neodradilo. Hráli jsme mnoho her. Ve družstvech i za jednotlivce. Uvnitř i venku, zpívali jsme i tančili. Prostě jsme si užívali každou společnou chvíli. O večerní program se střídavě starala družstva i dospělí. Jeden z večerů patřil již tradiční vědomostní hře Sejmi hooo, při které si děti vyzkoušely své znalosti například z oblasti fauny, vodstva, historie a mnoha dalších.

Poslední odpoledne nastalo netrpělivě očekávané vyhlášení výsledků.

Odměnu si odnesli obyvatelé nejlépe uklizených pokojů, nejlepší běžci orientačního běhu i ti, kteří získali nejlepší skóre v bodování jednotlivců. Děti nejvíce očekávané však bylo vyhodnocení družstev. Letos se nejspěšnějším staly Zmrzlinky.

Nastal čas poslední večeře a po ní poslední zábava – šibřinky. Rej masek se bavil a tančil do pozdních hodin. Ulehli jsme ke spánku a věděli, že ráno nás čeká to nejtěžší z tábora – loučení.

Děkuji všem táborníkům, malým i velkým, za úžasné zážitky a moc se na vás těším v Bürserbergu 2018.

Andrea Erbenová, vedoucí tábora

Střelské Hoštice Sokola Pražského

V areálu stálé školy v přírodě ve Střelských Hošticích se 9.–15. července uskutečnilo již páté setkání rodičů a dětí z oddílu Sokola Pražského. Společný pobyt tentokrát probíhal ve znamení nejoblíbenějších pohádek. Hlavní organizátorky Dana Absolonová a Renata Krejčová připravily na každý den výtvarné, sportovní i herní aktivity na motivy známých příběhů. Jako první přišlo na řadu Hrnečku, vař! Při ranní výtvarné aktivitě si děti nazdobily svůj vlastní kouzelný hrneček. Menší děti využily barevné samolepicí papíry a obrázkové raznice, starší děti a odvážnější rodiče se pustili do mramorování pomocí laků na nehty. Výsledné hrnečky byly všechny moc krásné a hlavně plně funkční. Po dopoledním cvičení, obědě a poledním klidu si tak v nich všichni mohli uvařit kaši na několik různých způsobů.

Druhý den mezi děti a rodiče přišel nezbedný Budulínek. Ráno děti za vydatnější pomoci rodičů vyrobily krásné bubínky na záchranu ne-

poslušného Budulínka a odpoledne k nim dotvořily ještě rytmická chřestidla. Hlavním pohádkovým úkolem dne ale bylo najít a natrhat dostatek hrášku a uvařit hrachovou polévku. Děti se do úkolu pustily s plným nasazením a během chvíle měly všechny hotovou polévku z krepových lusků a spousty přírodnin.

Budulínka vystřídala Červená Karkulka. Při ranní výtvarce vznikly kytičky pro babičku k svátku a odpoledne se děti vydaly do lesa po stopách zlého vlka. „Bojovka“ děti nadchla, netrpylivě vyhlížely další a další fábovy označující cestu. Na deseti stanovištích byly připraveny úkoly jak pro děti, tak pro rodiče. Přiřadit správné názvy k dvaceti obrázkům příbuzných vlka bylo ovšem nad síly a trpělivost většiny dospělých.

Předposlední den byl věnován pohádce o Kohoutkovi a slepičce. Ráno si děti vyrobily krásné kohouty a už dopoledne se rozběhla táborová olympiáda, jejíž disciplíny byly inspirovány putováním slepičky od studánky k švadleně, od švadleny k ševci a tak dál až k záchraně lakomého kohoutka. Soutěžily děti, soutěžili rodiče a všichni si u toho užili spoustu legrace. Při večerním vyhlášení výsledků nezůstal nikdo bez sladké odměny a pohádkového diplomu.

Finále celého pobytu patřilo Perníkové chaloupce. Při ranní výtvarné dílně si děti opět za pomoci rodičů perníkovou chaloupku nazdobily a některým se ji dokonce podařilo nesníst. Odpoledne pak všechny čekalo putování za Jeníčkem a Mařenkou. Nezapomenutelným úkolem pro rodiče bylo napsat jména všech dětí, které jsou na táboře. Děti nejvíc potěšil poklad, který našly na konci cesty. Byla v něm na závěr připravena řada malých dárečků, které hned pečlivě prozkoumaly a vyzkoušely.

Pohádkové motivy a úkoly byly každý den prostrídány cvičebními bloky, během kterých si všichni vyzkoušeli nejrůznější pomůcky. Velký úspěch měla například slackline a dřevěná šlapadla. Pokud bylo pěkné počasí, zbyl každý den čas i na koupání v řece a dovádění na dětském hřišti.

Kateřina Seidlová

Sokolská plavba po Vltavě 2017

■ Na závěr týdne „Sokol spolu v pohybu“ uspořádal Odbor všestrannosti ČOS v Tyršově domě v Praze další Sokolskou plavbu po Vltavě pro účastníky z řad vybraného žactva ze sokolských žup.

Po slavnostním zahájení a položení květin k pomníku Dr. Miroslava Tyrše za účasti starostky ČOS sestry Hany Moučkové se žáci a žákyně rozdělili na jednotlivá sportoviště, kde je čekaly různé zábavné atrakce včetně ekovláčku, který je provedl kolem známých pražských památek. Odpoledne se všichni odebrali do přístavu, kde čekala loď Cecílie. Z paluby byly krásné výhledy na památky a zajímavosti po obou březích Vltavy. Závěr akce proběhl ve velké tělocvičně, kde účastníci za své celodenní snažení

dostali drobné odměny. Na večer bylo ještě připraveno a hojně využito plavání v bazénu Tyršova domu. Předpověď počasí na sobotu organizátory akce přímo děsila, ale nad Tyršovým domem se nakonec klenula jen krásně modrá obloha a mráčky se objevily až k večeru. Všechny 186 účastníků ze 33 žup odjíždělo s úsměvem a velkou spokojeností.

-zr+fc-

Očima účastníka

V sobotu 23. 9. jsem se zúčastnila Sokolské plavby po Vltavě. První, co nás ráno čekalo, byl slavnostní nástup v Tyršově domě. Poté nás čekal celý den zábavy, nejdříve jsme jeli vláčkem po Praze. Pak nás čekal air-track na který jsme se nejdříve mu-

seli rozcvičit a poté jsme dělali salta a různé cviky. Po chvíli jsme šli na dráhu s obřími šipkami, tam byla paní, co nám neustále dráhu ztěžovala, a to bylo doopravdy super. Opět jsme změnili stanoviště, tentokrát nás čekala lezecká stěna a bourací kladivo. Poslední, co nás čekalo před plavbou na parníku, byly obří trampolíny. Po návratu z plavby jsme šli na večeři do nádherné středověké restaurace, která byla jako z pohádky. Zde nás čekala tombola a já jsem vyhrála nádhrou propisku se pštrossem. Na závěr dne jsme šli do bazénu. Celý den se mi moc líbil.

*Erika Kuncová, 9 let
Sokol Modřany,
SŽ Pražská-Scheinerova*

ERIKA KUNCOVÁ

Župní výlet Sokolské župy Jungmannovy

■ Letos si Sokolská župa Jungmannova připomíná 120. výročí svého založení. Připomenutím této historické události se stal v sobotu 27. května 2017 „Župní výlet z Kublova do Svaté přes Hudlice“. Osmnáctikilometrová trasa byla naplánována z Kublova (rodiště J. L. Zvonaře) přes Hudlice (rodiště Josefa Jungmanna) do Svaté, kde „vzešlo r. 1862 Sokolstvo spojující slovanský svět“.

U sokolovny v Kublově se sešlo celkem 24 členů župy a dva psi. Z Komárova bylo 14 turistů a jeden pes, z Cerhovic 4 účastnice + pes, z Králova Dvora 4 účastníci a dva z Dobříše.

Ve výchozím místě výletu, v Kublově, se narodil 22. 1. 1824 Josef Leopold Zvonař, významný představitel předsmetanovské hudby, zakladatel české hudební pedagogiky a hudební teoretik. J. L. Zvonař stál u zrodu významného pěveckého spolku „Hlahol“ a je autorem mnoha skladeb, mezi nimiž je znárodnělá píseň „Čechy krásné, Čechy mé“. Zemřel v Praze 23. 11. 1865 a je pochován na kublovském hřbitově na Velízu.

Z Kublova se výletníci vydali na vrch Velíz. Během výstupu se zastavili u školy, kde je pamětní síň věnovaná životu a dílu hudebního skladatele J. L. Zvonaře. Lenka Kohoutová, která se postarala o přípravu a zajištění celé akce, přečetla z knihy „Hájemství zelené“ od Jana Palivce stať vztahující se k tomuto kraji. Krátké zastavení bylo i na malém hřbitově u kostela sv. Jana Křtitele u hrabu J. L. Zvonaře.

Velíz patří nesporně k významnějším lokalitám raně středověkých Čech. Obecně se soudí, že hora Velíz je po-

jmenována podle pohanského boha stád Velese, který měl být na hoře uctíván a bylo mu zde i obětováno. Na základě archeologických nálezů i dalších skutečností lze předpokládat, že Velíz byl člověkem osídlen již v pravěku. Byly zde nalezeny kamenné broušené sekery. Pozdější osídlení z doby hradištní dokazují bronzové a stříbrné záušnice z 10. století. Z geologického hlediska se jedná o kupovitý suk z ordovických vrstev (prvohory). Vrchol je ve výšce 595 m n.m.

Cestičkou v lese došli pochodníci k vyřezávané soše staroslovanského boha Velese a dále se vydali přes Uhlířku a rozcestí Na Vartě na Krušnou horu (609 m), kde stojí od roku 2014 dřevěná rozhledna Máminka. Zde si účastníci akce rozdělali oheň, opekli buřty a většina se z Máminky podívala do kraje.

Výhled byl krásný, viditelnost dobrá, počasí přálo.

V Hudlicích, u rodného domku Josefa Jungmanna, již čekali starostka ČOS sestra Hana Moučková, starosta župy bratr Josef Cmíral a bratr Karel Mlejnek. Následně si všichni společně prohlédli rodný dům Josefa Jungmanna a k památníku položili kytici se stuhou. Na plánované trase výletníci nevynechali ani „zdolání“ Hudlické skály, která patří mezi buližníkové skalky. Buližníky jsou starohorního stáří a patří ke křemitým horninám. Znamená to, že obsahují zbytky droboučkových mřížkovců a někdy také křemitých hub. Z Hudlické skály je krásný rozhled po celém okolí.

Přes vyhlídku na Hudlické skále se došlo až do Svaté. Většina se šla po celodenním výletě posilnit do restaurace Na Svaté. Sedm sokolů došlo k hájovně Na Králi, kam přijel i starosta a společně položili kytici k pamětní desce věnovanou Tělocvičnou jednotou Svatá r. 1946 sokolským zakladatelům k věčné jejich paměti, na které je napsáno „Z přátelství, které uzavřeli pod tímto krovem Jindřich Fügner s Dr. Miroslavem Tyršem, vzešlo Sokolstvo spojující slovanský svět – 1862 Sokol Pražský 1922“.

Nedaleko hájovny je uložena „župní“ keš, o kterou se stará sestra Lenka Kohoutová. Tak se stalo i v den výletu, který připomenul 120 let založení župy Jungmannovy.

Olga Kleknerová, Lenka Kohoutová

Celostátní sokolský turistický sraz

Komise turistiky Odbo-ru všestrannosti ČOS uspořádala v sobotu 24. června, ve spolupráci s T.J. Sokol Mšeno, 17. celostátní sokolský turistický sraz. Pět pěších tras v rozsahu od 8 do 50 kilometrů a čtyři cyklotrasy v rozsahu od 22 do 50 kilometrů byly naplánovány ze Mšena po okolní krásné „kokořinské“ krajině. V průběhu turistického setkání se uskutečnil na kurtech za sokolovnou volejbalový turnaj smíšených družstev, na koupališti se konal každoroční hudební festival „Plovárna“ – country, folk a bluegrass. Na večer bylo naplánováno posezení s kytarou u táboráku na hřišti za sokolovnou. Byla také možnost rozhlédnout se po okolí Mšena z věže základní školy a navštívit infocentrum a muzeum na radnici. O Mšenu se dá říci, že je vstupní branou do Kokořinska. Velkým propagátorem Mšena, Kokořinska a pěší turistiky byl Josef Bedřich Cinibulk (1876–1944), rodák z nedaleké Býkve, který se ve Mšeně oženil a ve Mšeně strávil zbytek svého života.

Trasu 21 km si nejpočetnější skupina hned na samém počátku úmyslně prodloužila – přes Náckovu rokli, ve které se nachází spousta krásných pískovcových útvarů, mezi nimi např. i Faraon – horolezecká skála nejvyšší obtížnosti na Mšensku. Dále se pokračovalo Cinibulkovo naučnou stezkou (otevřena v roce 1946), přes slovan-ské hradiště Hradsko.

Trasa se Kokořinským dolem přiblížila k hradu Kokořín, gotickému sídlu z doby prvních Lucemburků, který byl postaven v první polovině 14. století, obýván byl ale pouze do konce 16. století. Poté hrad chátral a měnil se ve zříceninu. Roku 1894 zakoupil zříceninu pražský podnikatel Václav Špaček, jehož syn Jan ji nechal před první světovou válkou novogoticky zrekonstruovat. V letech 1911–1916 byl hrad upraven do dnešní podoby architektem Eduardem Sochořem podle pokynů Augusta Sedláčka a Čenka Zíbrta. V roce 1951 byl hrad zestátněn, respektive konfiskován. V roce 2001 se stal národní kulturní památkou; navrácení rodině Špačků tím bylo ztíženo, avšak ne znemožněno: Kokořín byl navrácen v roce 2006. Hrad nebyl přímo na „trase“, přesto tam odbočila pětičlenná skupinka.

Ostatní pokračovali kolem skalního hradu Nedamy, přes Jestřebnici na Jestřebnické pokličky a dále pak na Pokličky, které se nachází v ústí rokly Mořidla a patří k nejznámějším skalním útvarům Kokořinska. Kokořinské pokličky jsou pískovcový útvar připomínající houby. Vznikly pozvolným selektivním zvětráváním pískovce. Horní vrstva z odolnějšího železitého pískovce, výsledkem je charakteristický tvar houby s plochým kloboučkem. Nejmhutnější Poklička dosahuje výšky 12 m, klobouk je široký 6 m. V cíli – v mšenské sokolovně všichni účastníci obdrže-

li pamětní list a výroční turistickou známku mšenského Sokola. Všichni využili možnosti občerstvení „V Pekle“ – v zázemí mšenské sokolovny, které si na závěr pochodu při horkém

Pět pěších tras v rozsahu od 8 do 50 kilometrů a čtyři cyklotrasy v rozsahu od 22 do 50 kilometrů byly naplánovány ze Mšena po okolní krásné „kokořinské“ krajině.

letním dnu určitě zasloužili. Pro lepší „pochodování“ bezesporu přispěl i čtvrtěční vytrvalý déšť, který aspoň na jeden den přerušil dlouhodobé suché, horké počasí a na sobotní pochod se vzduch provlhlil a teplota klesla „jen“ na 30 °C! Poděkování patří mšenským sokolům za přípravu a uskutečnění akce.

Olga Kleknerová, T.J. Sokol Komárov

Světové zlato pro Barboru Malíkovou

Úchvatné představení předvedla česká čtvrtkařka Barbora Malíková na atletickém mistrovství světa do 17 let, které se konalo v červenci v keňské metropoli Nairobi. Byť je atletce ze Sokola Opava pouhých patnáct let, všechny soupeřky ve finále porazila a jako teprve čtvrtá Češka v historii získala světové zlato do 17 let.

■ Krátce po návratu z Nairobi odletěla Barbora Malíková do maďarského Györu na Evropský olympijský festival mládeže (EYOF), kde soutěžili sportovci ve věku 14 až 18 let. Mladí čeští olympionici si z něho odvezli osm medailí – sedm bronzových a jednu stříbrnou, kterou vybojovala Barbora Malíková. Před odletem do Maďarska jsme položili Barboře a její trenérce Janě Gellnerové několik otázek.

Jaké čerstvé dojmy máš z Nairobi?

Úžasné dojmy byly už z cesty letadlem, kde se všichni usmívali a vládla dobrá nálada. Cestující se vyptávali co děláme za sport a na další detaily ze života sportovce. Po příletu už čekal autobus a bydleli jsme v areálu Kenyata Univerzity. Měli jsme obavy

z místní kuchyně na Univerzitě, ale nebylo třeba. Taková jídla bych mohla jíst hodně dlouho, hlavně ty dortíčky a zákusky. Bylo tam i hodně ovoce a zeleniny, ale na to jsme si troufli až později. Všude byla balená voda, minerálky, cola či Fanta. Stadion byl úžasný až na to, že rozcvičovací plochu dodělávali na poslední chvíli. Hlavní stadion měl novou dráhu a kapacitu 60 tisíc diváků. Na tu diváckou atmosféru v životě nezapomenu, ani to nejde popsat. Lidé byli příjemní a chovali se přátelsky. Takže shrnutí dojmů je, že to byl úžasný zážitek.

Pomalu si zvykáme, že na významných sportovních akcích jsou nezbytná přísná bezpečnostní opatření. Bylo tomu tak i v Nairobi ?

Bezpečnostní opatření jsme viděli na každém kroku. Okolí jsme mohli poznat jen z autobusu, protože nebezpečí cíhalo všude. Celý areál Univerzity byl hlídán ve dne i v noci, ale vojáci byli příjemní a někteří se s námi i fotili.

Jak probíhal vlastní čtvrtkařský závod?

Na úskalí tří běhů jsem byla připravena. Rozběh i semifinále mi neubralo moc sil. Ve finále jsme s trenérkou měli připravenou taktiku volně rozběhnout začátek a zrychlit posledních 150 m. Což vyšlo perfektně, protože soupeřky začátek přepálily a v konci vytuhly.

Daří se ti skloubit studium s tréninkem?

Skončila jsem studium na Základní škole B. Němcové, kde jsem neměla

problémy s uvolňováním na tréninky či soustředění. Střední školu chci absolvovat v Opavě.

Reaguješ nějak na nabídky pražských střediskových klubů?

Lanaři už se ozvali... Zatím chci další rok závodit za Sokol Opava a pak se uvidí.

Otázky na trenérku Janu Gellnerovou: Jaký je přístup Báry Malíkové k tréninku?

Ve velké tréninkové skupině je Bára vzorem pro další mladé atlety. Dalším velkým talentem do budoucna je patnáctiletý sprinter Tadeáš Formánek. Bára zvládá v pohodě všechny tréninkové dávky, nešidí kompenzační cvičení ani regeneraci.

V čem je tajemství úspěchů Báry už v tak mladém věku?

Bára byla nejmladší účastnicí mistrovství světa do 17 let. Kdyby byla o dva dny mladší, tak by nemohla startovat, protože světová federace nově starty patnáctiletých atletek zakázala. Tréninkové metody jsou naše know-how, které nebudeme prozrazovat soupeřkám. Výmluvné je to, jak na mistrovství ČR dorostenek v Jablonci, tři týdny před mistrovstvím světa, Bára běžela s nejlepšími půlkačkami republiky mistrovský závod na 800 m a nasazeným tempem stylem start-cíl je úplně zničila. Což pro mnoho expertů byl docela šok.

Jiří Lesák

Velká cena Sokola Opava a Atletický cirkus v Opavě

Nejlepší atleti ČR i Slovenska a také závodníci z Ukrajiny soutěžili 12. srpna v Opavě na Tyršově stadionu a na Dolním náměstí na tradičním, již 67. ročníku Velké ceny Sokola Opava.

■ Oštěp mužů ovládli svěřenci trenéra Hanušovského z Dukly Banská Bystrica na prvních třech místech a vítězný pokus Maximiliána Slezáka o délce 71,63 m byl kvalitním zakončením mítinku. Soutěž žen vyhrála Jana Jurkovičová z Kladna hodem dlouhým 51,31 m před domácí Michaelou Hanákovou, která předvedla osobní rekord 44,58 m. V dalších disciplínách se představili tři špičkoví atleti Dukly Praha – sprinter Jan Veleba, dálkař Jakub Rusek a mílař Jan Sýkora. Odchovanec opavské atletiky Jan Sýkora vyhrál početně obsazený závod na 1500 m v čase 4:00,33 min. Nejlepší český sprinter Jan Veleba vyhrál oba sprinty na 100 m i na 200 m ve výborných časech 10,44 s a 21,23 s. Za ním těsně doběhli bratislavský Simon Bujna a opavský odchovanec Vojtěch Kolarčík, nyní v dresu Vítkovic. Sprint na 400m jasně vyhrál čtvrtý čtvrtkař ČR Jan Tesař ze Staré Boleslavi v kvalitním výkonu 47,52 s. V dálce kraloval další opavský odchovanec Jakub Rusek skokem dlouhým 691 cm. Kouli tradičně vyhrál olomoucký Martin Novák pěkným výkonem 18,60 m. Z domácích kvalitních atletů jsme v trojskoku viděli vítězku Petru Harasi-

movou, která dala 11,49 m, a v soutěži mužů skončil druhý Lukáš Kunc výkonem 14,50 m o 41 cm za olomouckým Janečkem a před výborným Michalem Djakivem z Ukrajiny. Tyč žen vyhrála česká žákovská rekordmanka Tereza Janíková výkonem 345 cm před oddílovou kolegyní Zuzanou Šustákovou. V tyči mužů se představil pátý nejlepší tyčkař z mistrovství ČR Michal Stuchlík výkonem 475 cm a pak se nadějně pokoušel o osobní rekord 501 cm. Na druhém místě skončil domácí Tomáš Veverka výkonem 460 cm.

Pokračováním soutěže byl již 11. ročník Memoriálu dr. Lesáka ve skoku o tyči mužů na Dolním náměstí v Opavě s hlavní hvězdou mítinku Michalem Balnerem, který přijel přímo z mistrovství světa v Londýně. Tradičně se zde veřejnosti představili nejenom tyčkaři, ale proběhla i náborová soutěž dětí, benchpress pro příchozí a gymnastky Sokola předvedly dvě pódiová vystoupení.

Poprvé v předprogramu od 13 hodin vystoupili talenti skoku o tyči ve věku od 12 do 17 let. Účast tyčkařů byla letos rekordní, hlavní program zahájil náměstek primátora Dalibor Halátek a mladé gymnastky, které vhodně do-

plnily tvrdé boje tyčkařů. Díky účasti 14 tyčkařů v hlavní soutěži se program natáhl přes 2 hodiny a atmosféra byla vynikající. Michal Balner vyhrál výkonem 515 cm, o druhé místo byl velký boj mezi domácím Michalem Stuchlíkem, loňským vítězem Lukášem Posekaným z Kladna a tradičním účastníkem Tomášem Krajňákem z Košic. Při stejném výkonu 485 cm rozhodovaly pokusy a Posekaný s Krajňákem se dělili o druhé místo v plichtě. Za čtvrtým Stuchlíkem pak skončil další domácí tyčkař Tomáš Veverka s nejlepším letošním výkonem 470 cm, Radoš Rykl ze Sokola Hradce Králové s výkonem 455 cm a domácí Jakub Böhlm.

V předprogramu tyčkařů nastoupilo 22 mladých talentů nejen ze Sokola Opava, ale i z Nitry, ze Sokola Hradce Králové, Vyškova, Třince a z Banské Bystrice v pěti kategoriích. V nejmladší kategorii mladších žáků svedl velký boj dvanáctiletý domácí talent Jan Krček s vyškovským Mario Hajzlerem a rozhodovaly jen pokusy na úspěšně zdolané výšce 280 cm pro Krčka. Byl to osobák o 18 cm. Kategorii starších žáků vyhrál domácí Martin Celta výkonem 295 cm a mezi žákyněmi jasně kralovala česká rekordmanka Tereza Janíková výkonem 355 cm. V kategorii dorostu do 17 let vyhrála u dívek Zuzana Šustáková ze Sokola Opava výkonem 325 cm a u chlapců předvedl nejlepší výkon 410 cm teprve šestnáctiletý Maroš Ralík z Nitry.

V předprogramu proběhl i trojboj Odznaku všestrannosti olympijských vítězů pod patronací Roberta Změlíka s disciplínami trojskok, sedy a překážkový sprint na tyčkařském rozběhu. Mohly se přihlásit na místě zdatné děti do 13 let a u dívek vyhrála s velkým náskokem Michaela Lesáková. U chlapců byl těsný souboj mezi tyčkařem Janem Krčkem ze Sokola Opava a Tomášem Vinckerem ze Slezanu Opava, z kterého vyšel vítězně Krček jen o 11 bodů.

Pro příchozí byla i soutěž v benchpressu, kterou vyhrál Radek Škrobánek výkonem 155 kg před Markem Štenclem se 110kg a Romanem Vajdou, který zvedl 105 kg. Škoda, že se musel omluvit tradiční vítěz tyče mužů Jan Kudlička, který byl v přípravě na finále Diamantové ligy v Curychu.

Jiří Lesák, Sokol Opava

Badmintonový turnaj Czech Sokol Cup

z pražského klubu SK Radonice.

Turnaj, pořádaný oddílem badmintonu T. J. Sokol Plzeň-Doubravka

ka s tradiční pomocí a spoluprací 25. základní školy v Plzni a s výraznou podporou Odboru sportu České obce sokolské se letos konal pod záštitou mistra ČR 2017 ve dvouhře, reprezentanta Milana Ludíka. Začátky jeho sportovní kariéry jsou s Czech Sokol Cupem spojené, podobně jako začátky badmintonové kariéry několika dalších současných i nedávných členů české badmintonové špičky.

Letošní ročník Czech Sokol Cupu lze hodnotit jako úspěšný, snad jen s malým povzdechnutím: účast z ostatních sokolských oddílů mohla být přece jen větší...

Výsledky turnaje:

Dvouhra chlapců U15: 1. Hac Anel (BK Mladost Lendava/Slovinsko), 2. Hurtík Jonáš (SK Radonice), 3. Gabor David (BK Mladost Lendava/Slovinsko)

Dvouhra dívek U15: 1. Čermáková Magdalena (SK Radonice), 2. Tvrdíková Veronika (SK Prosek Praha), 3. Bedič Nika (BK Mladost Lendava/Slovinsko)

Dvouhra chlapců U17: 1. Volf Matěj (SK Radonice), 2. Tichý Štěpán (BK VK Aš), 3. Mráz Šimon (Sokol Plzeň - Doubravka)

Dvouhra dívek U17: 1. Viktorová Barbora (Sokol Plzeň-Doubravka), 2. Šenfeldová Bára (Sokol Plzeň-Doubravka), 3. Melišková Karolína (Sokol Radotín - Meteor Praha)

Čtyřhra chlapců U15: 1. Schroetter - Hac (Sokol Rad.-Met.Praha/BK Lendava), 2. Hanák - Skoupý (Badminton FSpS MU Brno), 3. Gavrilovič - Gabor (BK Mladost Lendava)

Čtyřhra dívek U15: 1. Viktorová - Šenfeldová (Sokol Plzeň-Doubravka), 2. Stará - Tvrdíková (SH Radonice/Prosek Praha), 3. Badič - Veselá (BK Mladost Lendava/Sokol Rad.Met.Praha)

Čtyřhra chlapců U17: 1. Volf - Brázda (SK Radonice), 2. Tichý - Mráz (BK VK Aš/Sokol Plzeň-Doubravka), 3. Nasvačil - Hurtík (SK Radonice)

Čtyřhra dívek U17: 1. Čermáková - Melišková (SK Radonice/Sokol Radlice - Meteor Praha), 2. Suchá - Kejřová (BK VK Aš), 3. Fuchsová - Horová (Sokol Plzeň-Doubravka)

Pořadatel děkuje všem rodičům, kteří hráče na turnaj doprovázeli, trenérům, kteří se hráčům věnovali během turnaje, vedení 25. základní školy v Plzni za dokonalou spolupráci a Odboru sportu České obce sokolské za podporu akce.

*Milada Nováková,
Sokol Plzeň-Doubravka*

Najít své místo na slunci v nahuštěném termínovém kalendáři badmintonových soutěží není vůbec nic snadného. O víkendu 9.-10. září se jich pro badmintonovou mládež konalo po republice hned devět a všechny mohly přinést účastníkům bodový zisk do celostátních žebříčků soutěží Grand Prix. Náš turnaj - 16. ročník Czech Sokol Cupu - takovou možnost sice nenabízel, přesto si cestu k němu našla padesátka účastníků z různých míst republiky. Jako obvykle startovala i skupina hráčů ze slovinské Lendavy.

Bezmála dvanáct desítek zápasů se hráli účastníci ve dvou věkových kategoriích (U15 a U17) ve dvouhracích a čtyřhracích. Preference skupinového systému přinesla i těm méně zkušeným účastníkům možnost zahrát si výrazně víc než na oficiálních soutěžích, které se výhradně hrají k.o. systémem. Účast slovinských hráčů turnaj oživila, ale výbornou úroveň prokázali i další hráči - jak domácí, tak „přespolní“, mezi kterými vynikla skupina hráčů

obsadily stříbrnou příčku. Středověsky skončily předposlední. Stejně oddíly reprezentovaly ČOS také na mistrovství republiky starších žáčků v Přešticích a obě družstva skončila na stupních vítězů: Krčín byl druhý, Bakov třetí. Aby se to nepletlo, znovu stejné oddíly zastupovaly ČOS také na mistrovství ČR starších žáků v Krčíně. Lépe se vedlo domácím borcům, kteří obsadili 3. místo. Bakovu se dařilo o poznání méně a skončil poslední. Posledním sokolským zástupcem na mistrovství ČR byla Dobruška mezi

Národní házenkáři v republikových soutěžích

■ V červnu se na různých místech naší vlasti konaly vrcholné mládežnické akce národní házené - mistrovství republiky a Poháry ČR mládeže. Jako každoročně na nich četných úspěchů dosáhla také družstva sokolských oddílů. V nejsledovanější kategorii dorostu se na mistrovství ČR představily celky Týmákova a Dobrušky, které obsadily 3. a 4. místo. Dvojí zastoupení měla ČOS i na mistrovství ČR dorostenek ve Vracově - v podobě týmů Krčína a Bakova. Východočesky tady sahaly po mistrovském titulu, ale nakonec

mladšími žačkami, která v domácím prostředí útočila na zlato, ale nakonec obsadila 3. místo.

Sokol měl rovněž bohaté zastoupení na pohárech ČR, kam postupují druzí nejlepší z příslušných oblastí.

Celkově byl letošní rok pro sokolská družstva mimořádně úspěšný a to i přesto, že letos nezískala žádný mistrovský titul. Nicméně stříbra dorostenek a starších žáčků Krčína a bronzové medaile dorostenců Týmákova, starších žáků Krčína, starších žáčků Bakova a mladších žáčků Dobrušky dalo dohromady 6 cenných kovů, a to je úspěch víc než dobrý. K tomu je třeba ještě připočíst jedno vítězství na Poháru ČR, 3 druhá místa a jedno třetí, která tento úspěch ještě podtrhují. ☺

V Bučovicích předával pohár premiér

■ Na antukových kurtech v Bučovicích se v druhé polovině srpna konal již 14. ročník Memoriálu Ing. Vladimíra Spirita. Turnaj, který měl velmi kvalitní obsazení, zahájili významní hosté – prezident ČVF Marek Pakosta a 1. náměstkyně Jihomoravského kraje Taťána Malá.

Čtyři české týmy a dva slovenské z nejvyšších soutěží doplnil extraligový ŠSK Beskydy z Frýdku-Místku, který letos vyhrál základní část první ligy, a domácí druholigoví sokoli. Osm týmů hrálo ve dvou základních sku-

pinách a první dva pak čekaly boje v play-off o konečná umístění. Domácí tým se v červené skupině dokázal extraligové konkurenci vyrovnat a vybojoval postup.

V červené skupině na úvod bučovičtí remizovali 1:1 se Zlínem. Brno s posilami Okosanovičem na univerzálu a liberem Weberem zdolalo 2:0 Myjavu. Domácí poté zdolali Myjavu 2:0 a po remíze Brna se Zlínem 1:1 bylo jasné že o druhém postupujícím kromě Zlína se rozhodne v přímém souboji domácích s Brnem. Za mírného deště se hrálo velmi kvalitní utkání. Po vítězství 2:0 bučovičtí zvítězili ve skupině.

Druhá, modrá skupina měla svého jasného favorita v týmu MIRAD Prešov. Ten bez potíží skupinu vyhrál. Při absenci svého polského nahravače Biernata překvapivě nezasáhla do bojů o postup Ostrava.

O druhém postupujícím se rozhodlo mezi AERO Odolena Vodou a celkem Beskyd. AERO přivezlo i kanadskou posilu Russella na blok nakonec prohrálo 0:2 a skončilo na děleném 5. místě.

V semifinále Prešov zdolal Zlín 2:0 a Beskydy nedali šanci domácím.

V utkání o 3. místo v sobě více sil a touhy po vítězství našli domácí hrá-

či, kteří po vítězství 2:0 skončili na senzačním 3. místě.

Ve finálovém souboji prešovský tým chtěl do třetice obhájit vítězství v turnaji. To se mu nakonec podařilo a z rukou předsedy vlády Bohuslava Sobotky převzal vítězný pohár.

Nejlepším smečařem turnaje byl zvolen Martin Sopko z vítězného týmu, nejlepším blokařem byl domácí Michal Příkryl a nejúspěšnějším nahrávačem Tomáš Jambor z Beskyd.

Turnaj byl skvěle organizačně uspořádán a v průběhu dne se na něm objevili známé trenérské či hráčské osobnosti – Miroslav Čada, Ivo Dubš, Ivan Cap a další .

Zbyněk Čížek

Pohár vítězům předával premiér Bohuslav Sobotka

Vítězný tým z Prešova

Memoriál M. Čípy

■ Zatím co loňská mládežnická volejbalová klání na Memoriálu M. Čípy v Pardubicích probíhala za krásného slunečného počasí, letos nastal pravý opak. Vydatný déšť ve dnech předcházejících turnaji, pořádaného s podporou magistrátu města Pardubice, a nepříznivá předpověď počasí na den jeho konání (sobota 2. září) odradily většinu družstev. Nakonec se sešlo šest dívčích týmů, které odehrály své zápasy místo na antuce na dvou hřištích v budově sokolovny.

Vítězem se staly domácí juniorky, které v boji o první místo porazily juniorky SAVO Praha 2:0, třetí skončily starší žákyně Sokola Pardubice I po těsné porážce 1:2 (třetí set 23:25) se SAVO. Odměna čekala na všechny zúčastněné týmy v podobě ovoce a sladkostí. ☺

Mezinárodní šachový festival mládeže v Bezměrově

■ Od 17. do 23. července se v kulturním domě v Bezměrově konal již 5. ročník Šachového festivalu mládeže. Celkem se v pěti turnajích představilo víc jak 200 účastníků z ČR, Slovenska, Ukrajiny a Běloruska. Pořádající oddíl Sokol Postoupyky přichystal pro účastníky festivalu několik novinek. Jednou z nich byl FIDE OPEN turnaj v rapid šachu. Ten zahájil celý festival v pondělí 17. července. Hrál se švýcarským systémem na 7. kol tempem 15 minut + 5 sekund za provedení tah. O první příčku byl velmi vyrovnaný boj. První čtyři hráči získali shodně 5,5. Titul si díky nejlepšímu pomocnému hodnocení odnesl Tomáš Cagašík (Slavie Kroměříž).

V úterý 18. července pokračoval Festival dalšími dvěma rapid turnaji. O bezměrovského krále se utkali hráči do 15 let v C turnaji a do 11 let v D turnaji. V obou se hrálo opět švýcarským systémem. V C turnaji zvítězil Lukáš Macháček (Staré Město 6,5 bodu), mezi dívkami zvítězila Lucie Vaňharová (Sokol Postoupyky). V D turnaji si nejlépe vedl Vlastimil Babula (Staré Město, 6,5), mezi dívkami zvítězila Jana Prapirnaža (Strategist Minsk). Na základě výsledků

v obou dvou turnajích se vyhlášovala kategorie družstev. Velký pohár za vítězství si odnesli hráči ŠK Starého Města. Druhé místo vybojovali hráči ŠK Zlín-Malenovice a na třetí příčce skončili hráči Sokola Postoupyky.

Od středy 19. července až do neděle 23. července pak začaly hlavní turnaje. Ve FIDE OPEN turnaji B Memoriálu Pavla Slavíka, se hrálo kromě celkové kategorie také o nejlepší ženu, dorostence a žáka do 15 let. Zároveň se turnaj konal jako přebor Sokolské župy Hanácké. Vítězem se stal Josef Mudrák (Slavia Kroměříž). Druhý skončil Ladislav Vaněk (Sokol Vrbno pod Pradědem), třetí skončil Martin Húsek (Staré Město) a čtvrtý Roma Brázdil (Sokol Postoupyky). Mezi ženami zvítězila Kristýna Laurincová (BŠŠ Frýdek-Místek,4) před Julií Šimčákovou (Sokol Postoupyky) a Janou Šošovičkovou (Nová Dubnica, obě 2,5). Přeborníkem Sokolské župy Hanácké se stal Roman Brázdil. Nejlepším hráčem do 18 let se stal Martin Húsek (A 64 Grygov), kategorii U15 vyhrál Michael Kureš (Lokomotiva Brno).

Hlavní A OPEN FIDE tunaj do 13 let se hrál zároveň jako přebor České obce sokolské a KP Zlínského kraje

mládeže. Zvítězil Viktor Šimek (ŠK Zlín, 7,5), který tak zaslouženě zvítězil v absolutním pořadí. V jednotlivých věkových kategoriích bylo pořadí následující: V kategorii chlapců do 13 let zvítězil Tobiáš Krejčok, před Dominikem Večeřou (Sokol Postoupyky) a Matějem Kovářem (Sokol Ústí). V kategorii chlapců do 11 dominoval celkový vítěz Viktor Šimek (ŠK Zlín), zlato v kategorii do 9 let vybojoval Jakub Matůš (Sokol Ústí). V kategorii do 7 let byl nejlepší Vladiszaou Buchnev (Strategist Minsk). Mezi dívkami do 13 let kralovala Alice Habinová (ŠK Kuřim), do 11 let zvítězila Klára Spáčilová (Staré Město), nejlepší do 9 let byla Martina Šošovičková (Nová Dubnica). V kategorii dívek do 7 let pak zvítězila Varvara Marchenkova (Strategist Minsk). V přeboru ČOS zvítězil v kategorii do 13 let Dominik Večeřa před Pavlem Opluštělem a Adamem Vylčíilem (Sokol Morkovice). V mladší kategorii do 10 let uspěl Tomáš Daniel Kubín před Danielem Böserlem a Thomasem McEvoyem (všichni Sokol Postoupyky). Krajskými přeborníky se stali Dominik Večeřa, Viktor Šimek a Jakub Matůš.

V. Opluštěl

Zlato a stříbro pro bikerky z Veltěže

■ Hned první den Her VIII. letní olympiády dětí a mládeže 2017 to dvěma bikerkám z cyklistického oddílu ADASTRA Sokol Veltěž pěkně zacinkalo. Na pořadu dne byl závod v jejich parádní disciplíně - Cross Country MTB závodě.

Nejprve se na start v reprezentačním dresu Středočeského kraje postavila starší žačka Aneta Novotná. Přestože díky nemilosrdně špatnému losu startovala až z poslední řady, dokázala se během nájezdu do terénu posunout do čelní skupiny a mohl začít urputný boj o medaili. Pořadí na čele se neustále měnilo, žádné z holek se ovšem nepodařilo odjet a získat rozhodující bezpečný náskok. Závod se tak rozhodoval až v posledním kole, kdy na čele zůstala trojice závodnic včetně Anety. V polovině okruhu dokázala Aneta reagovat na nástup jedné se soupeřek, a tak bylo jasné, že Aneta pojedou o zlatou nebo stříbrnou placku při své první účasti na olympiádě. Ve finále závodu chybělo Anetě trochu více sil, neboť za zlatem zaostala o pouhých 3,5 vteřiny.

Naprosto odlišný byl průběh závodu kadeček, kde naše barvy hájila Magdalena Mišonňová. Po výborném startu na nic nečekala a hned v prvním kopci rozdala soupeřkám trochu bolesti a startovní pole se rozsypalo jako korálky na trati v lesoparku u Antrophosu v Brně. Žádný prostor k taktizování, Magdalena neomylně upalovala za svým cílem. Ten se jí nakonec po 38 minutách závodu splnil, když projela vítězně s rukama nad hlavou cílovou branou. 🏆

Letní seminář karate

■ Začátek prázdnin znamená pro karatisty Sokola Pardubice jediné – letní seminář. Ten je specifický svou délkou, trvá celý týden a díky tomu je jedním z nejpřínosnějších seminářů vůbec.

Zajímavý a hlavně vyčerpávající program pod vedením nejvyššího mistra v České republice Miroslava Zezulky, který se konal v Letovicích 1.–9. července, se skládal ze tří tréninků denně. První z nich zahrnoval nácvik tzv. forem, což jsou sestavy cviků s přesně stanoveným pořadím. Před turnajem tak byly vypilovány všechny detaily. Vzhledem k tomu, že probíhal venku, jeho součástí byl také vytrvalostní běh. Druhý a třetí trénink se již odehrával ve sportovní hale a byl zaměřen na výuku nových technik, opakování a pilování základních úderů, nácviky krytů a také sparringové cviky. Zelené a vyšší pasy měly tento program upravený tak, aby se „nenudily“. Velmi očekávanou částí semináře byl mezinárodní turnaj. V první turnajový den se soutěžilo ve formách. Novinkou byla pro oranžové pasy tzv. forma set, což znamená, že cvičily krom své formy i formu

pro nižší pás. Poté začal sparring neboli lehčí forma boje pro méně zkušené bojovníky. Druhý turnajový den pak svou formu opět zacvičily zelené a vyšší pasy, následně se rozběhly sportovní boje.

Umístění pardubických karatistů ve formách: Youness Serbouti F1° (Prima) 4. místo, Nikola Novotná S2° (Secunda set) 3. místo, Dalibor Mrňávek S5° (Quinta set) 1. místo, Adam Knajbl S6° (Contra set) 1. místo Umístění pardubických karatistů ve sparingu a bojích: David Šulc MY (muži žlutí) 1. místo, Jiří Kohout MY (muži žlutí) 2. místo, Jakub Rejman MY (muži žlutí) 3. místo, Martin Oberreiter MY (muži žlutí) 4. místo Nikola Novotná FO (ženy oranžové) 1. místo, Martin Goláš MG (muži zelení) 2. místo, Adam Knajbl MA (muži absolutní) 1. místo, Dalibor Mrňávek MA (muži absolutní) 3. místo Vzhledem k dobrým výsledkům se náš oddíl umístil s 52 body na prvním místě hodnocení turnaje a nadále si udržuje vedoucí pozici v rámci ligy MSKA-CZ. Naším členům se dařilo i ve zkoušce na vyšší kyu, čili technický stupeň.

David Puchoň

Noc sokoloven

■ Již potřetí se otevřely sokolské i nesokolské veřejnosti dveře sokoloven po celé republice. Letošní ročník Noci sokoloven, který se konal v pátek 22. září, byl co do počtu přihlášených jednot výjimečný. Celkem se totiž projektu zúčastnilo 93 sokolských jednot, tedy o 13 více, než v minulých dvou letech. Letošní Noc sokoloven, stejně jako vloni, byla součástí projektu Sokol spolu v pohybu, jehož různorodé akce se konaly po celý týden po celé republice.

Jednoty si letos opět pro návštěvníky připravily pestrý program, nechyběly sportovní soutěže a hry pro děti, posezení u táboráku s opékáním buřtů, prohlídky sokoloven, výstavy kronik, fotografií a starých dokumentů a mnoho dalších aktivit. Vyvrcholením akce na mnoha místech bylo již tradiční přespání v sokolovně.

Děkujeme všem jednotám, které se letos do projektu Noc sokoloven zapojily a těšíme se na další ročník.

Do redakce postupně přicházejí od zpravodajů zprávy o konání Noci sokoloven v jednotách. Všechny se, bohužel, do tohoto vydání kvůli nedostatku prostoru nedostanou, a tak přinášíme jen jednu z nich – z Tyršova domu v Praze. V dalším vydání přineseme další zprávy, mimo jiné ze Sokola Spořilov, Sokola Mochov, Sokola Nové Město nad Metují a dalších.

Brány Tyršova domu se veřejnosti otevřely v 17 hodin, kdy začal hlavní program. Pro zájemce bylo připraveno několik workshopů. Milovníci bojových umění si mohli vyzkoušet základy karate, menší návštěvníci jistě ocenili připravené trampolíny. Na galerii nad velkou tělocvičnou se představil oddíl Manus Regis provozující historický šerm.

V 18.30 hod. již byli připraveni členové T. J. Sokol Kampa, aby ve velké tělocvičně návštěvníkům představili ukázky ze své činnosti. V Michnově paláci poté následoval koncert formace Modrá Synkopa, při němž se mohli přítomní nechat chvíli unášet melodiemi swingových písní.

Vyvrcholením programu letošní Noci sokoloven byl opět večerní výstup na střechu Tyršova domu. Stejně jako v loňském roce o něj byl veliký zájem. Již od dopoledních hodin probíhaly také prohlídky Tyršova domu s výborným výkladem bratra Zdeňka Bartůňka. Nemohla chybět ani soutěž o permanentky do bazénu Tyršova domu. Novinkou v programu byla výstava s názvem „Čeští dobrovolníci v srb-

ském vojsku 1914–1918“ v Michnově paláci. Od 11 do 14 hodin byla otevřena pro příznivce geocachingu v rámci projektu 100 sokolských keší republiky. Od 17 hodin pak byla zpřístupněna pro všechny návštěvníky. Součástí výstavy byla i soutěž o knihy s legionářskou tematikou a nutno říci, že soutěživý duch se projevil i u dětí, které zaujala první cena – komiksová kniha „Stopa legionáře“.

Lze konstatovat, že třetí ročník Noci sokoloven úspěšně navázal na předchozí dva roky, čímž se začíná tvořit tradice projektu, který veřejnost seznamuje s tím, co to vůbec Sokol je a jaký má význam.

Marcela Janouchová, VO ČOS

Spořilov

Spořilov

Nové Město nad Metují

Uherský Brod

Uherský Brod

Mochov

Hned z kraje prázdnin, od 1. do 8. července – se uskutečnil již třetí ročník Prázdninové školy mladých pomahatelů, kterou pořádala Ústřední škola ČOS v Tyršově domě v Praze. Nabížený program úspěšně absolvovalo 22 českých i zahraničních účastníků a k jeho uskutečnění přispěl téměř stejný počet lektorů a přednášejících.

Každý den po snídani začínal krátkou půlhodinovou přednáškou na různá témata, která se vázala k činnosti budoucích cvičitelů i jejich osvětě. Setkali jsme se tedy s historií Sokola, první pomocí, pedagogikou, právní problematikou a plánováním cvičební jednotky. Podobným způsobem začínaly i jednotlivé lekce, a to krátkou instruktaží o provádění daného sportu a bezpečnosti pro cvičitele i jeho cvičence.

V Prázdninové škole jsme měli možnost si vyzkoušet nejen tradiční sporty sokolské všestrannosti (tj. plavání, atletika a gymnastika), ale také sporty méně známé – např. skoky na trampolínách, brazilské bojové umění capoeira, akro jógu, orientační běh po Kampě nebo lezení na umělé lezecké stěně. Seznámili jsme se s jejich zvláštnostmi, metodikou nácviku a možnostmi využití pro práci s dětmi ve cvičební jednotce.

Speciálním dnem pro nás všechny bylo úterý, kdy jsme se v rámci celodenního výletu vydali sjíždět řeku Berouнку. Nejdříve jsme si vyzkoušeli základní techniky ovládní kánoe, které jsme nakonec uplatnili při 16 km dlouhém výletu z Berouna do Zadní Třebáně i při sjíždění dvou jezů.

Jako vůbec první v České republice jsme také měli možnost zapojit se do rozsáhlého testovacího programu Evropský odznak zdatnosti, který bude porovnávat data nejen v rámci ČR, ale i ve většině evropských států. Pomocí série několika kratších testů byly měřeny základní fyzické dovednosti jako například aerobní výdrž, flexibilita, rovnováha, držení těla, síla břišních svalů atd. Na základě dosažených výsledků, hmotnosti a výšky pak bude určena celková fyzická zdatnost účastníka.

Večerní program byl pro intenzitu denních aktivit ponechán odpočinku. Přesto jej většina účastníků trávila v tělocvičně badmintonem, volejbalem či

Prázdninová škola mladých pomahatelů

dalšími sportovními aktivitami, nebo hraním společenských her.

Součástí programu bylo i vypracování projektů na základě přednášky o hrdinství, kterou vedl bratr Martin Chlumský. Úkolem bylo vybrat si osobu ze sokolských řad, která je pro nás hrdinou, zjistit co nejvíce o jejím životě a v závěru vysvětlit, proč je pro nás právě tato osoba důležitá. Cílem této aktivity byl jak rozvoj komunikačních a prezentačních schopností, tak i podpora týmové spolupráce.

Na konci Prázdninové školy jsme skládali zkoušky na cvičitele třetí

a čtvrté třídy, které obsahovaly teoretický test a vedení cvičební jednotky v praxi. Zejména v praktické části se testovaly základní cvičitelské dovednosti – komunikace, práce se cvičenci a metodika výuky. Písemný test potom zkoumal znalosti v oblastech anatomie, práva, pedagogiky či první pomoci.

Prázdninová škola byla zakončena předáváním osvědčení a celkovým zhodnocením uplynulého týdne. Všichni jsme se rozloučili v sobotu 8. července s přáním uskutečnit Prázdninovou školu i v příštím, sletovém, roce, přestože je již předem jasné, že termín bude z prvního prázdninového týdne přesunut.

*Daniela Vandasová,
Klára Tauhmanová, Eva Špaténková,
Dan Klimeš – účastníci
Prázdninové školy*

Ohlédnutí za loutkářskou přehlídkou

Celostátní přehlídky sokolských loutkových divadel se konají pravidelně jednou za dva roky. Letošní, v pořadí již 8. přehlídka, se konala o víkendu v polovině května na již tradičním místě – v Přerově. Její organizací byl, rovněž tradičně, pověřen loutkářský soubor Přerovský Kašpárek. Jeho principálka sestra Marie Veřmiřovská nabízí na následujících řádcích ohlédnutí za touto přehlídkou.

■ Celostátní přehlídky sokolských loutkových divadel se konají pravidelně jednou za dva roky. Letošní, v pořadí již 8. přehlídka, se konala o víkendu v polovině května na již tradičním místě – v Přerově. Její organizací byl, rovněž tradičně, pověřen loutkářský soubor Přerovský Kašpárek. Jeho principálka sestra Marie Veřmiřovská nabízí na následujících řádcích ohlédnutí za touto přehlídkou.

Přehlídka sama začala v pátek. Bývá už dobrým zvykem, že tento den zveme širokou přerovskou veřejnost na setkání s námi. Celý den má možnost přijít na exkurzi spojenou s výkladem o historii divadla a podívat se do všech našich prostor. Na večerní přednášky, či školení, se můžou též zájemci z řad veřejnosti přihlásit a také bývá představení pro diváky z řad školních dětí z družin a podobných zájmových skupin. Tentokrát pro ně zahrál soubor Pronitka ze Sokola Prostějov, který si vybral klasickou pohádku „O perníkové chaloupce“. Prostějovští hru zahráli s velkou chutí a nakonec, když se Ježibaba proměnila v hodnou babičku, tak i děti v hledišti si pochutnaly na výborných perníčcích. Již tradičně po slavnostním zahájení nastupuje naše loutkové divadlo Přerovský Kašpárek na první sobotní dopolední představení. Tentokrát si ses. Alena Miklíková vybrala představení „O Slunečniku, Měsíčníku a Větrníku“. Hra byla náročná a celkem dobře upravena textově.

Pohádka „Pekelná nuda“, kterou zahrál soubor Kašpárek ze Sokola Bzenec, je založena na chytrosti, umu a zaujetí pro hru, a to vše bzeneckým nechybí. Spokojení diváci se na rozdíl od titulu nenudili a loutky „mluvily a šlapaly“ velmi pěkně.

Pohádka „Princ a medvěd“ loutkového divadla Pimprlata ze Sokola Valašské Meziříčí měla klasickou pohádkovou zápletku. Diváky asi nejvíc oslovil text, rozpustilý a také dobře zahráný a se špetkou naivity i sarkasmu, a to ocenily i děti, které se do této jednoduché pohádky zjevně velmi srdečně zapojily, zaspívaly a zahrály spolu s herci.

Maňáskové divadlo Sokola Vyškov Sokolík přiváží do Přerova pravidelně nové autorské hry od br. Jana Forejta. Tentokrát to byla pohádka „O princezně Elišce“. Do Přerova nám maňáskové divadlo tak často nezavítá a i když maňásky nehraje moc souborů, je vidět, že tento soubor toto umění ovládá. Také jeho živá hudba a autorské písně, zpívané s chutí, jsou skvělé.

Tradice dvacetiletého loutkového divadla Frydolin ze Sokola Hostivař je podobná našemu. Když jsme stáli u nich v sále, který připomínal staveniště, nikdo by asi nepředpokládal, že za krátkou dobu (jako u nás po povodních) se zde v těchto místech budou konat přehlídky loutkových divadel s názvem „Pražský Tajrlík“, ze které se zakrátko vyklube uznávaná pražská přehlídka. Hostivařští přerovské publikum nezklamali a poskytli večerní bonusový přínos, když zahráli večerní představeníčko pro dospělé. Hra s jemnou ironií stála za zhlédnutí a výkony se správnou dikcí přednesu přinesly představení veselé, vtipné. Diváci se nenudili a výkon se líbil. Pohádka měla i ten správný název – „Pohádka trochu jinak“.

O úvodní nedělní představení se postaral Soubor Kašpárek ze Sokola Pražského, který zahrál pohádku „Začarováný Kašpárek“ o kouzlech a čarách, o popleteném zamilovaném vodníkovi, vychytralé čarodějnici, která se svými

kouzly poroučí i sloužícím čertovi. Děti ani dospělí diváci se nenudili a odměnili Sokol Pražský velkým potleskem.

Loutkové divadlo Sokola Velké Popovice k nám přivezlo hru „O zlé koze“. Přesto, že jsem tento text slyšela již v dětství, překvapila mě pozitivní reakce publika, ono asi není na škodu, když se lež pojmenuje a pak jí dovedou porozumět všechny generace, a tak za toto představení patří popovickým velký dík.

„Káčátko“ – tak se jmenovala pohádka souboru Kašpárkovi kamarádi ze Sokola Olšany. Pěkná pohádka, hlavně pro menší děti, nepostrádala humor i zapojení dětské fantazie do příběhu.

Tradiční představitelky zavedeného loutkového divadla ze Sokola Uherské Hradiště se nemohly pro nemoc dostavit. Ale protože se v Uherském Hradišti utvořila i mládežnická skupina, dostali tito mladí příležitost v jimi sestavené scéně „Kašpárek a Honzík chytají kanára“. Docela pěkně si vedli při vedení loutek, také jejich desetiminutový výstup byl docela vtipný a publikum zaujal. ☺

Sokolská hudební premiéra na Žofíně

**SOKOLSKÉ
STOPY
V HISTORII**

Slovanský ostrov je pro Pražany známější spíše jako Žofín, a to podle jména novorenesančního paláce. Palác od svého vzniku byl a dodnes je významným dějištěm kulturního a společenského života Prahy. Patří k těm vltavským ostrovům, k nimž se nějakým způsobem pojí i sokolská historie: před 155 lety, 5. října 1862, se právě zde konal první veřejný koncert prvního sokolského hudebního sboru.

■ Počátkem srpna 1862 oznámil starosta Sokola Pražského Jindřich Fügner záměr zřídit pro jednotu hudební sbor. Okamžiky vzniku a jeho poměrně krátkou dobu existence popisuje podrobněji Památník Sokola Pražského vydaný k 20. výročí založení jednoty. „Znajíce neoblomnou vytrvalost a ráznost jeho (J. Fügnera – pozn. red.), s jakou neúnavně o rozkvět jednoty naší pečoval a vědouce, že myšlénku tu, jediné ku zvelebení spolku čelící, také skutečně provede, usnesli jsme se na tom, zapatřiti pro první okamžik aspoň tolik, co by k zakoupení nástrojů hudebních zapotřebí bylo, nemohouce připustiti, aby obětavý starosta sám takový značný náklad vedl,“ píše v Památníku Václav Černý. Za tímto účelem byla uspořádána sbírka mezi členy jednoty, která v krátké době vynesla 956,67 zlatých. Z této částky byly za 600 zlatých zakoupeny hudební nástroje pro 32 mužů. Jindřich Fügner pak vyzval Františka Sakaře, který vystudoval konzervatoř, aby hudební sbor sestavil. Františku Sakařovi za tuto činnost byl také určen měsíční plat 40 zlatých. Hudebníci měli stejnokroj, podobný tehdejšímu stejnokroji členů spolku. Tvořen byl ze šňůrkované kajdy a plátěných spodků, modré košile a černé sokolské čapky.

První koncert prvního sokolského hudebního tělesa se konal 5. října 1862 v sále na Žofíně, prodáno na něj bylo 1186 vstupenek. Dejme ale opět slovo historickým zápisu ve zmíněném Památníku Sokola Pražského:

„Hudba byla dobrá, hudební sbor Sokol stal se oblíbeným a byl by se zajisté také udržel, poněvadž jen kapelník stálého platu požíval a hudebníci pouze za každou produkci a zkoušku placení byli.

Avšak starosta Fügner povzbuzen tímto prvním zdařilým vystoupením sboru odhodlal se přese všechno naše zrazování k tomu, přeměnit hudební sbor, pouze dechovými nástroji opatřený, na velký sbor smyčcový a povolal v listopadu 1862 k provedení reorganisace této Čeňka Vinaře, městského kapelníka v Turnově.

Vinař se zavázal, že utvoří stálý koncertní orchestr smyčcový nejméně třiceti dobrých hudebníků a že jej takovým způsobem vycvičí a vycvičený udrží, aby umělecky uzpůsobitelný ve svých výkonech všem požadavkům, které se vším právem na kapelu hlavního města hudebních Čech kladou, nejen úplně dostal, nýbrž i jiné kapely předčil. Dále převzal nový kapelník povinnost, že orchestr tak sestaví a vzdělá, aby nejenom jakožto celek všem vytknutým požadavkům dostal, nýbrž též v menších, co do hudební organisace k samostatným produkcím způsobilých skupinách, počtem as dvanácti mužů ke koncertům upotřeben býti mohl a také při takovýchto produkcích výtečně sehraným se osvědčil – Konečně se Vinař uvolil, že na každé vyzvání dostaví se s 25 až 30 hudebníky, na dechové nástroje dobře vycvičenými, k výletům a jiným veřejným vystoupením jednoty.

Za měsíční plat kapelníkovi a hudebníkům dohromady ustanoveno zl. 800 a mimo to jeden zlatý za každého muže, když přes půl noc hraje... Jakmile byl hudební sbor sestaven, zakoupil starosta od předních firem mnoho nových a dobrých nástrojů v ceně zl. 1270 a opatřil hudebníky ještě černým salonním krojem národním, při němž ovšem čamara a čapka sokolská nescházely...“ Tento nově zřízený sbor poprvé vystoupil 14. prosince 1862, opět na Žofíně.

Historická mapa ze Stabilního katastru 1827 s dvěma vltavskými ostrovy, k nimž se pojí sokolská historie: vlevo nahoře Střelecký ostrov, vpravo Slovanský ostrov
Zdroj: Geoportál, Zeměměřický úřad

Fügner, jakožto znalec hudby a hry na varhany, sám sestavil program. Prodáno bylo 1127 vstupenek a sboru se dostalo všeobecného uznání a pochvaly. „V krátké době získal sobě sbor hudební všeobecnou přízeň a naše vlastenecké spolky záhy jej sobě zabezpečily ku plesům v příštím masopustě pořádaným.... Poněvadž bylo naprosto nemožno docílit, aby celý sbor každý den byl zaměstnán, byl starosta Fügner za příčinou stále vzrůstajícího schodku, ovšem že po dlouhém zdráhání, přinucen přivoliti k tomu, aby se komitét, který jej v jeho upřímné snaze o udržení sboru dle sil svých podporoval, o to postaral, by hudební sbor v menších skupinách, jak s Vinařem již původně umluveno bylo, v některých hostincích a kavárnách koncertoval...“

Avšak přese vše usilovné přičinění komitétu nebylo možno sehnati tolik, co ku krytí značného nákladu zapotřebí bylo, tak že konečně, když schodky, které obětavý starosta Fügner již byl zaplatil, značné výše zl. 3220,08 dostoupily, k naléhavé prosbě komitétu koncem března 1863 hud. sbor Sokol rozpuštěn byl.“ ☹

Jednou z hlavních příčin úmrtí v Evropě je náhlá srdeční zástava. Tento stav velmi rychle ohrožuje postiženého na životě, a tak jediným možným postupem je co nejrychlejší rozpoznání zástavy a zahájení resuscitace. I v této oblasti dochází k vývoji, a tak se i u nás čím dál častěji můžeme setkat s automatickými externími defibrilátory (AED), přístroji, které při použití laiky zásadním způsobem zlepšují kvalitu první pomoci.

V tomto článku se budeme věnovat tomu, jak v tomto případě správně poskytnout první pomoc. Zároveň se seznámíme s AED a jeho použitím.

Možná jste si také všimli, že u vás na bazénu, na úřadě, či v práci se objevila malá krabička označená srdcem s bleskem. Právě takto jsou ve veřejných prostorech označovány přístroje AED. Jedná se o malé přístroje, které jsou určeny pro bezpečné použití i neškolenými záchránci ještě před příjezdem záchranné služby. Slouží k rozpoznání tzv. fibrilace srdce neboli poruchy srdečního rytmu, která způsobí, že srdce nedokáže v těle rozvádět krev. U tohoto typu zástavy dokážou přístroje AED podáním elektrického výboje srdce tzv. defibrilovat neboli obnovit normální srdeční rytmus. Pokud je takto srdeční činnost obnovena do 3–5 minut od vzniku zástavy, zvyšujeme postiženému šanci na přežití

o 50–75 procent. Přístroj se skládá ze dvou elektrod, které se nalepí na hrudník postiženého, a ze samotného AED, které pomocí hlasového rozhraní záchránce jasnými pokyny navádí, jak má postupovat. Jeho použití je tak velmi jednoduché a zároveň velmi bezpečné.

Na příkladu si nyní popíšeme základní postup první pomoci, který následně doplníme o resuscitaci s AED. Představte si, že někdo na ulici upadne do bezvědomí. I v takovéto situaci musíme myslet na naši vlastní bezpečnost, proto musíme zachovat klidnou hlavu a rozhlédnout se, jestli nám nehrozí nějaké nebezpečí. V naší mode-

Jak můžeme zlepšit oživování?

lové situaci by mohlo například dojít ke střetu s kolemjedoucím autem. Přistoupíme k postiženému. Základem je co nejrychlejší rozpoznání příznaků srdeční zástavy. Postiženého přesuneme do polohy vleže na zádech. Oslovíme ho a zatřesením rameny zkusíme zjistit, jestli je při vědomí. Pokud na nás nereaguje, je v bezvědomí, postupujeme dále kontrolou dýchání. Mírným zakloněním hlavy postiženému uvolníme dýchací cesty. Nikdy mu nevynadáme jazyk z úst, zaklonění hlavy

je zcela dostatečné, aby jazyk „nezapadl“. Jakýkoliv jiný postup je rizikový nejen pro postiženého, ale i pro záchránce.

Po uvolnění dýchacích cest přiložíme ucho nad ústa postiženého tak, abychom mohli zároveň pozorovat pohyby jeho hrudníku. Takto kontrolujeme dech maximálně

10 vteřin. Pokud nepozorujeme známky klidného

a pravidelného dýchání, ihned voláme linku 155 a zahajujeme resuscitaci.

Dostaneme-li se do situace, kdy nevíme, jak resuscitaci správně provést, pak nejdůležitější je zavolat na linku 155, kde nám celý postup vysvětlí. Základem, který zvládne opravdu každý, je masáž srdce. Postup je docela

prostý. Záchránce si klekne zboku vedle postiženého. Položí zápěstní hranu dlaně na střed jeho hrudníku. Na hřbet první ruky položí druhou ruku a proplete si prsty. Nahne se nad postiženého tak, aby měl propnuté lokty. Poté začne stlačovat hrudník do hloubky přibližně 5–6 cm. Po každém stlačení je potřeba ruce uvolnit, aby se hrudník mohl roztáhnout. Stlačování se opakuje s frekvencí 100–120 stlačení za min.

Pro představu je to podobný rytmus, jako když zpíváte „Rolničky, rolničky“. Pokud je v této situaci s vámi více lidí, pošlete je hledat AED. Tyto přístroje nejčastěji najdete na místech jako obchodní centra, úřady, hotely nebo velká sportoviště. Za Sokol můžeme jmenovat Tyršův dům, kde je tento přístroj umístěn v prostorech bazénu. AED bývají také součástí vybavení policie. V zahraničí se pak s AED setkáte v zásadě na všech zastávkách metra, na letištích, nebo na vlakových stanicích.

Okamžitě po přinesení AED zapněte, což poznáte tak, že na vás přístroj začne mluvit. Nalepte elektrody na hrudník postiženého. Je důležité vědět, že resuscitaci přerušujeme jen minimálně. Na chvíli, kdy je nežádoucí se postiženého dotýkat, vás AED upozorní. Jedná se o momenty, kdy dochází k analýze srdečního rytmu a ve chvíli podání výboje. V těchto momentech je potřeba zkontrolovat, že se nikdo postiženého nedotýká. Pokud umíme umělé dýchání z úst do úst, tak můžeme u dospělého provádět na 30 stlačení hrudníku 2 vdechy. Ovšem pokud jsme si umělé dýchání nikdy nevyzkoušeli a nejsme si jistí jeho správným provedením, pouze masírujeme srdce. Je totiž velmi pravděpodobné, že se nám dýchání nepodaří. Pouhá masáž srdce by měla být dostatečná pro udržení oběhu do příjezdu zdravotnické záchranné služby.

Ze statistik vyplývá, že v průměru jednou za život se každý z nás dostane do situace, kdy musí poskytnout první pomoc. Věřím, že i tento článek přispěje k tomu, že v případě potřeby se záchránci rozhodnou pomoci a nebudou se bát přístroje typu AED použít. Zároveň věřím, že i pro záchránce bude dostupnost AED přístrojů jednodušší a že se s nimi budeme setkávat ve veřejném prostoru častěji.

*Štěpán Krutilek,
zdravotní komise OV ČOS*

Ze statistik vyplývá, že v průměru jednou za život se každý z nás dostane do situace, kdy musí poskytnout první pomoc.

Přetěžký rok 1942

Doba před sedmdesáti pěti roky byla pro naše předky, stejně jako pro desítky miliónů dalších lidí v Evropě i jinde, opravdu těžká, přetěžká. Letos jsme si připomínali osudové činy vlastenců a tragické příběhy mužů, žen, dětí v Lidicích a Ležákách. Ale byly i další těžké situace, které vstoupily do naší historie. Takovou byla i poprava sedmi členů krajského velení Obrany národa z Moravské Ostravy 24. září 1942 v Berlíně-Plötzensee. Popraveni byli pplk. Edmund Klímeček a Arnošt Smetana z Mor. Ostravy, škpt. Ladislav Mácha z Nové Bělé, por. Čestmír Rusek z Hulvák, JUDr. Zdeněk Říha z Přívozu a čet. František Koutný a por.let. Jaroslav Matěj z Proskovic.

Začátky Obrany národa v Moravské Ostravě byly podobné jako jinde. Jejich prvním úkolem bylo zajišťování přechodů vojáků, letců i civilistů do Polska a na Slovensko. Podíl Obránářů na těchto přechodech byl obrovský. Byly ale i další povinnosti a záměry včetně spojení, zpravodajství, financí, zbraní, tržavin nebo struktura vlastní organizace.

Těsné bylo propojení vojenského odboje s odbojem sokolským. A právě to si sokoli v Moravskoslezské župě připomněli Vzpomínkovou cykloštafetou ON 1939-1942-2017. Připravili ji a uskutečnili sokolové z T. J. Sokol Ostrava-Proskovice – dva členové krajského velení ON, Jaroslav Matěj a František Koutný, byli členy této jednoty. Bratr Matěj byl pověřený mj. ... „spojením se zemským velitelstvím v Brně z Mor. Ostravy přes Frenštát a Rožnov p.R. až do Hranic n.M., které zajišťoval automobilisty a cyklisty. Okresní velitelé Al. Vávra z Krmelína a Boh. Čupa z Frýdku-Místku... zjistili potřebné jízdní doby...“ (citace z rozsudku smrti z 9. 7. 1942). To byl výrazný motiv pro uskutečnění této cykloštafety, kterou sokoli připomněli a uctili statečnost a památku nejen svých bratří, ale všech dalších vězňů, mučených, zahynulých a popravených sokolů, obránářů, občanů i vojáků.

Cykloštafeta se uskutečnila 27. května 2017 pod patronací Moravskoslez-

Sokolská kapka krve v prvním pololetí

V roce 2017 běží již 2. řádný ročník projektu Sokolská kapka krve. Akce si klade za cíl podnítit nové a udržet staré dárce krve a přimět je pravidelně a opakovaně darovat krev. V době, kdy transfuzní stanice mají opakovaně nedostatek dárců a potřeba transfuzí neklesá, je darování krve činností více než potřebnou a pro celou společnost nepostradatelnou. Pojďme se tedy i jako sokolové zapojit. Kdo

může, nechtě přispěje svou krví a jistě zachrání někomu zdraví nebo přímo život.

Sokolské jednoty hlásí počet odběrů a počet dárců za každé pololetí a výsledky jsou uveřejňovány na webu a v časopise Sokol. Zúčastněné jednoty také na závěr každého ročníku obdrží diplomy. V loňském roce zvítězil Sokol Komárov z župy Jungmannovy, kde 25 dárců darovalo krev 64krát. Podrobnosti projektu jsou k dispozici na www.sokol.eu či na www.sokol.cz. Počty dárců a odběrů za letošní druhé pololetí a též celkový počet dárců za obě pololetí zasílejte prosím na e-mail vit.jakoubek@sokol-liben.cz do 31. 1. 2018.

Vít Jakoubek,
Zdravotní komise OV ČOS

Výsledky soutěže Sokolská kapka krve 1. 1.-30. 6.2017

pořadí	T.J Sokol	župa	počet odběrů	počet dárců
1.	Komárov	Jungmannova	40	22
2.	Týniště n. Orlicí	Orlická	9	5
3.	Příbram	Jungmannova	9	4
4.	Dvůr Králové n. Labem	Pokrkonoská Jiráskova	9	4
5.-6.	Praha Libeň	Jana Podlipného	6	3
5.-6.	Kobylky	Ještědská	6	3
7.-8.	Ledeč n. Sázavou	Havlíčkova	4	4
7.-8.	Kařez	Rokycanova	4	4
9.	Rokycany	Rokycanova	4	3
10.-11.	Dobřív	Rokycanova	4	2
10.-11.	Mirošov	Rokycanova	4	2
12.	Zbiroh	Rokycanova	2	2
13.	Stupno	Rokycanova	2	1
14.-16.	Chocerady	Baráková	1	1
14.-16.	Liberec 7 Horní Růžodol	Ještědská	1	1
14.-16.	Břasy	Rokycanova	1	1
celkem			103	62

ské župy ČOS a Oblastního výboru gen. Mikuláše Končického ČSBS v Ostravě. Byli přizváni i další a štafety se zúčastnilo 26 cyklistů. Zahájení se konalo u památníků v Proskovicích, v Nové Bělé a ve Staré Vsi n. O. a první společná zastávka byla v Příboru u krásného Památníku letců, kde účastníci uctili památku sokolů, letců a obránářů ze svých jednot, z blízkých obcí a kraje. Štafeta končila v Rožnově p. R. u sochy T. G. Masaryka.

Karel Sýkora

Rozloučení

■ Zemřel trenér sportovních gymnastů Sokola Kladno bratr **Ing. Jan Podpěra** z Kamených Žehrovic.

Odešel nečekaně v sobotu 3. 6. 2017 v adrenalinovém zápalu sportovního boje v Krušných horách.

Jan Podpěra se narodil 15. 9. 1959 v Kladně. Rodiče brzy poznali, že malý Honza je sportovec. V první třídě ho tedy přihlásili do Sokola Kladno a ten se mu stal na dlouhá léta druhým domovem. Tady se zamiloval do sportovní gymnastiky. Po prvním stupni základní školy úspěšně složil zkoušky na sportovní školu v Kladně a celý druhý stupeň základní školy již naplno trénoval.

Jan Podpěra vystudoval kladenské gymnázium, při jehož studiu získával řadu ocenění v okresních a krajských soutěžích sportovní gymnastiky. Nakonec se stal mistrem České republiky na hrazdě. Po gymnáziu chtěl studovat FTVS a stát se trenérem. Dale ale na rady otce a vystudoval Vysokou školu báňskou v Ostravě. Z Ostravy se vrátil zpět do Kamených Žehrovic a pracoval jako měřič na dole Nosek. Vrátil se také ke gymnastice, stal se v Sokole Kladno trenérem. Trénoval malé gymnasty a své dva syny zařadil mezi své svěřence již od tří let věku.

Honzův mladší syn Tomáš převzal trenérskou štafetu po tátovi. V trenérské dvojici Tomáš a Jan Podpěrovi přivedli kladenské gymnasty zpět na vrchol soutěže ve sportovní gymnastice mužů. Jejich svěřenci se stali mistry České republiky a přeborníky České obce sokolské. Dva jejich svěřenci se probojovali až na Olympiádu dětí a mládeže.

„Honzo, s velkou úctou vzpomínáme“.

Sportovní gymnastika Sokol Kladno

V úctyhodném věku 97 let nás opustil bratr **Ing. Karel Tabery**, významný občan Prostějova a legenda Sokolské župy Prostějovské.

Bratr Tabery byl klíčovou osobou při obnově Sokola a všeobecně uznávanou autoritou. Zasloužil

se o obnovení pomníku T. G. Masaryka, který se v Prostějově po dlouhých letech vrátil na své místo. Sokolové, kteří položili své životy za naši svobodu za druhé světové války, mají díky bratru Taberymu důstojný památník na prostějovském hřbitově.

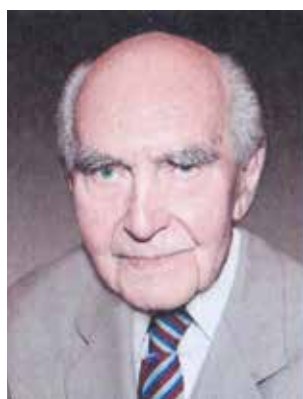
V Sokole I bratr Tabery aktivně cvičil. Zúčastnil se všesokolských sletů v roce 1994 a 2000. Jeho největší zásluhou je však obnova loutkového divadla v budově Sokola I. Nejen, že se opravilo množství loutek, kulís a dalšího vybavení, soubor loutkářů se značně rozrostl. Soubor hraje pod názvem PRONITKA a vyjíždí za svým publikem po celé Moravě. Při posledním rozloučení s bratrem Taberym vyjmenoval starosta Sokolské župy Prostějovské ještě řadu jeho aktivit a zásluh o město i pro Sokol. Proto má bratr Tabery už dnes svůj pomník v našich srdcích.

Božena Jiříčková

V sobotu 17. června zemřel bratr **Oldřich Kafuněk**, sokol a skaut. Život

bratra Kafuňka byl převážně poznamenán těmito ušlechtilými činnost-

mi. Dětství v milující rodině bylo prvně narušeno okupací, která mu vzala jeho skauting, a později komunisty, kteří konfiskací majetku, opětovněm zrušení skautingu a následném pronásledování až k vyloučení z vysoké školy před ukončením, vážně poškodili do té doby šťastnou rodinu.

Práci biologa ve výzkumném ústavu pro farmacii bylo po dvacetiletém zaměstnání v době normalizace natolik nepřijatelné, že v roce 1973 přijal manuální práci v tělovýchově jako správce a topič. S manželkou byli přijati v tělovýchovné jednotě, ve které nakonec oba pracovali 40 let. Při své náročné práci v jednotě ještě 20 roků trénoval volejbal – ženy. Předtím, než bratr Kafuňek onemocněl, zastával v obnoveném Sokole Michle 9 let funkci starosty.

Sokol Michle

Sokol Tábor se v posledních měsících rozloučil se třemi svými členy. V dubnu letošního roku nás nečekaně opustila ve věku 64 let sestra **Dáša Šormová**, nadšená sletová cvičenka – po zhoubné nemoci se vrátila do nácvičky sletové skladby Cesta. Ještě se zúčastnila v listopadu předváděčky v Praze, ale druhá ataka nemoci již byla nad její síly.

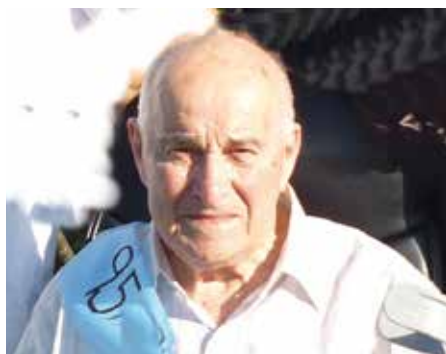
V červnu nás ve věku 85 let opustil sokol tělem i duší bratr **Josef Smrčina**. Stál při obnově sokolské jednoty a župy Jana Žižky z Trocnova, byl platným činovníkem jak v jednotě, tak i v župě. Cvičitel, organizátor a rozhodčí soutěží žactva dorostu ve všech soutěžích pořádaných v rámci Sokola, nadšený cvičenec všech sletů a hlavně báječný člověk a parťák Věrné Gardy, vždy ochotný pomoci tam, kde bylo potřeba.

Ani červenec se neobešel bez smutné události: 18. 7. zemřela ve věku 97 let nejstarší členka naší jednoty sestra **Josefa Křemenová**, která se narodila 11. 1. 1920. Vždy byla nadšenou členkou a cvičenkou Věrné gardy, která ještě ve velmi pokročilém věku cvičila na sletu v Praze

Nikdy na vás nezapomeneme. Čest vaší památce.

Eva Nováková za Sokol Tábor a Věrnou gardu

Blahopřání

■ Letos 5. srpna oslavil bratr **Bohuslav Hons** ze Sokola Hranice úctyhodných 95 let. Bratr Hons je dlouholetý významný organizátor i aktivní reprezentant hranických sportovních oddílů národní (české) házená a šachu a historik místní tělovýchovy.

Bratr Bohuslav Hons se od juniorského věku s nadšením věnoval tělesné výchově a sportu. V roce 1941, jako 19letý, byl jedním ze tří zakladatelů oddílu házené Českého klubu v Hranicích, který vznikl v r. 1939 a kromě sportovní činnosti plnil i důležitou vlasteneckou funkci. Bohuslav Hons se stal vynikajícím hráčem oddílu házené a zasloužil se, že již v roce 1944 byl oddíl na 3. místě moravské ligy v národní (později české) házené a po r. 1945 i stálým účastníkem celostátní ligové soutěže. Po skončení soutěžní činnosti byl od roku 1966 předsedou krajské sekce české házené v Ostravě, od r. 1971 předsedou Severomoravského svazu národní házené v Ostravě, trenérem I. třídy a členem výboru Svazu národní házené Ústředního výboru ČSTV v Praze. Významně se podílel i na metodice trenérské činnosti české házené vypracováním kvalitních učebních textů pro trenéry.

Podobně záslužná a dlouhodobá je jeho sportovní, ale také organizační činnost v současném šachovém oddílu Sokola Hranice, ve kterém Bohuslav Hons závodně působí dosud (je nejstarším registrovaným aktivním šachistou Olomouckého kraje). Zásadním způsobem se podílel na obnovení činnosti šachového oddílu. Až do roku 2013 byl jeho předsedou, hlavním metodikem a trenérem mládeže.

Mimořádně záslužná byla činnost bratra Honse v roli historika hranické tělovýchovy a sportu. V roce 1987 napsal

a vydal publikaci podrobně popisující vývoj jednotlivých hranických tělovýchovných a sportovních oborů a oddílů v letech 1887–1987.

Bratr **Miroslav Brebera** ze Sokola Přelouč oslavil 8. července své neuvěřitelné 90. narozeniny.

Bratr Mirek začal cvičit v Přelouči jako žák v roce 1932. Po válce v roce 1946 složil sokolský slib a stal se řádným členem jednoty. Od té doby až do dnešních dnů věnuje mimořádné úsilí a většinu svého času rozvoji místní sokolské jednoty a sokolstva jako celku. Když mu bylo 19 let, složil cvičitelské zkoušky a byl také zvolen místonáčelníkem jednoty. Vedl žákovské oddíly a organizoval sokolské tábory v Krkonoších. Vedení žákovských oddílů se

věnoval i v době jednotné tělovýchovy a byl předsedou ZTV TJ Slovan Přelouč. Díky jeho iniciativě celý odbor prosazoval obnovu ČOS. V době normalizace byl za své úsilí při obnovování Sokola politicky diskriminován a musel se vzdát všech funkcí v tělovýchově.

V roce 1990 se zúčastnil prvního porevolučního sjezdu ČOS v Praze a po návratu zahájil práce na obnovu sokolské jednoty v Přelouči. Jako předseda MěNV v Přelouči se zasloužil nejen o obnovení jednoty k 1. 1. 1991, ale i o převzetí sokolovny a sokolského majetku.

Od roku 1991 je členem předsednictva Sokolské župy Východočeské-Pippichovy v Pardubicích a do roku 2003 působil ve Výboru ČOS. V mateřské jednotě zastával od začátku funkci místostarosty, do dnešních dnů zodpovídá za ekonomiku, věnuje se historii a propagaci jednoty. Jako člen

redakční rady se zasloužil o vydání tří almanachů k výročí založení jednoty a inicioval výstavu 110 let Sokola Přelouč v rámci Národních dnů sportu a kultury v r. 2000.

Je stále aktivní při cvičení Věrné gardy, zúčastnil se všech porevolučních sletů jako její cvičenec a nevynechá ani nadcházející.

Od r. 2003 je nositelem bronzové medaile ČOS, v roce 2007 mu byla udělena medaile stříbrná.

Bratře Mirku, sokolové, kteří Tě znají, obdivují Tvou houževnatost, skromnost a vitalitu a přejí Ti, aby ses ve zdraví dožil stovky.

Za výbor TJ Sokol Přelouč J. Lelková

Sestra **Vlasta Balzerová** ze Sokola I Prostějov letos 20. července oslavila své 95. narozeniny. Příští slet v roce 2018 už bude sledovat jako divák, ale většiny předchozích se účastnila jako aktivní cvičenka. Vlasta je skutečně naší chloubou. Je příkladem toho, jak si lze do vysokého věku udržet přiměřenou kondici, optimismus a šarm. Svůj vztah ke kultuře, zejména k divadlu a krásným knihám, dovedla vnést do našich společných setkání nejen u kávička v naší klubovně.

Je obdivuhodné, jak si dosud udržu-

je svůj styl a eleganci. Je-li oděna do béžových tónů, má ve stejné barvě i batůžek. Podezřívám ji, že i na nordic walking má také sadu holí, aby jí šly k oblečení.

Zkrátka a dobře, Vlasto, na tebe nemáme! Udržuj si, prosím, své zdraví, jak to nejlépe půjde, a opatruj se. Máme tě moc rádi!

Božena Jiříčková

Partneři XVI. všesokolského SLETU

GENERÁLNÍ PARTNER

GENERÁLNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

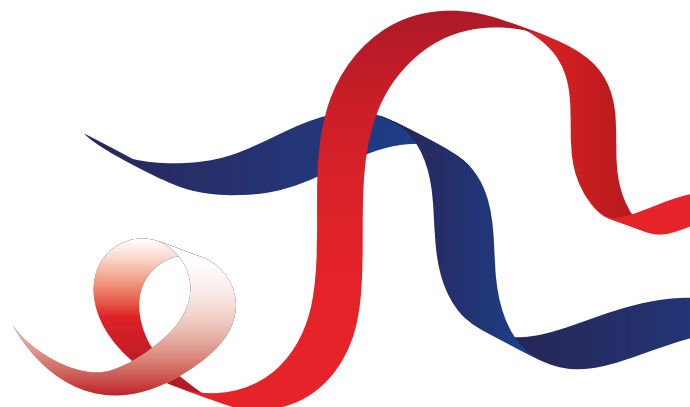
HLAVNÍ PARTNEŘI

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

CzechTourism

8. ŘÍJEN PAMÁTNÝ DEN SOKOLSTVA

Na paměť sokolů,
kteří přinesli oběť nejvyšší